

KOMISJA
EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 11.3.2021 r.
COM(2021) 113 final

2021/0058 (COD)

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

**ustanawiające środki zarządzania, ochrony i kontroli obowiązujące na obszarze
podlegającym kompetencji Komisji ds. Tuńczyka na Oceanie Indyjskim (IOTC) oraz
zmieniające rozporządzenia Rady (WE) nr 1936/2001, (WE) nr 1984/2003 i (WE)
nr 520/2007**

UZASADNIENIE

1. KONTEKST WNIOSKU

• Przyczyny i cele wniosku

Celem niniejszego wniosku jest dokonanie transpozycji do prawa Unii środków kontroli, ochrony i zarządzania przyjętych przez Komisję ds. Tuńczyka na Oceanie Indyjskim (IOTC), w której Unia Europejska (UE) jest umawiającą się stroną od 1995 r. IOTC jest regionalną organizacją ds. zarządzania rybołówstwem (RFMO) odpowiedzialną za zarządzanie zasobami tuńczyka i tuńczykowatych na obszarze Oceanu Indyjskiego. W 2019 r. na obszarze objętym umową IOTC prowadziły działalność 62 statki rybackie z UE; większość z nich stanowiły sejnery i taklowce, które głównie poławiały tropikalne gatunki tuńczyka, a w mniejszym stopniu włócznika, żarłacza błękitnego i tuńczyka białego.

Wszystkie umawiające się strony IOTC są członkami IOTC. IOTC posiada mandat do przyjmowania środków w zakresie ochrony i egzekwowania („rezolucje”) w odniesieniu do połowów wchodzących w zakres jej kompetencji, i środki te są wiążące dla umawiających się stron.

Zgodnie z art. IX ust. 4 Umowy o utworzeniu Komisji ds. Tuńczyka na Oceanie Indyjskim rezolucje stają się wiążące dla jej członków po upływie 120 dni od daty powiadomienia przez IOTC. Komisja, w imieniu UE, opracowuje wytyczne negocjacyjne na podstawie pięcioletniego mandatu określonego w decyzji Rady oraz na podstawie opinii naukowych. Zgodnie z mandatem wytyczne te są przedstawiane, omawiane i zatwierdzane w ramach grupy roboczej Rady, a następnie dostosowane tak, aby uwzględniały sytuację w czasie rzeczywistym, podczas spotkań koordynacyjnych z państwami członkowskimi organizowanych w ramach dorocznych posiedzeń IOTC. W dorocznych posiedzeniach delegacji UE do IOTC uczestniczą przedstawiciele Komisji, Rady i zainteresowanych stron.

Zgodnie z art. IX ust. 5 umowy IOTC umawiające się strony mogą zgłaszać sprzeciw w odniesieniu do decyzji IOTC w terminie 120 dni od otrzymania powiadomienia o decyzji od sekretarza wykonawczego IOTC. Wszystkie środki stają się wiążące, jeżeli nie zostaną zgłoszone żadne sprzeciwy lub wszelkie sprzeciwy zostaną później wycofane. Procedura sprzeciwu wchodzi również w zakres art. 218 ust. 9 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE), ponieważ środki ochrony i zarządzania IOTC (CMM) mają skutki prawne (tzn. stają się wiążące dla umawiających się stron). Przed podjęciem decyzji o zgłoszeniu sprzeciwu wobec danego środka Komisja zwraca się do właściwych organów Rady o zatwierdzenie decyzji. Art. 3 ust. 5 Traktatu o Unii Europejskiej (TUE) stanowi, że UE musi ściśle przestrzegać prawa międzynarodowego; dotyczy to również zgodności ze środkami IOTC w zakresie ochrony i egzekwowania.

Chociaż rezolucje IOTC są skierowane głównie do umawiających się stron, nakładają obowiązki również na operatorów (np. kapitanów statków).

Niniejszy wniosek obejmuje środki, które IOTC przyjęła od 2008 r. i które zmieniła (w niektórych przypadkach) na swoich dorocznych posiedzeniach. UE musi zapewnić przestrzeganie tych środków – jako zobowiązań międzynarodowych – niezwłocznie po ich wejściu w życie. Niniejszy wniosek ma na celu transpozycję najnowszej wersji rezolucji IOTC oraz ustanowienie mechanizmu transpozycji i wdrażania ich w przyszłości.

Proces legislacyjny związany z transpozycją do prawa Unii środków ochrony i zarządzania przyjętych przez RFMO – od pierwszej wersji roboczej wniosku Komisji do przyjęcia ostatecznego aktu prawnego przez Radę i Parlament Europejski – trwa średnio 18 miesięcy.

Przekazane uprawnienia gwarantują, że zgodnie z wytycznymi współprawodawcy Unia jest w stanie szybko transponować środki, które przyniosą korzyści unijnej flocie, zwiększą równość szans i dodatkową wesprą długoterminowe zrównoważone gospodarowanie stadami. Niniejszy wniosek przewiduje przekazanie Komisji uprawnień na podstawie art. 290 TFUE w celu uwzględnienia (prawdopodobnie częstych) zmian środków IOTC oraz zapewnienia, aby unijne statki rybackie były traktowane na równi ze statkami innych umawiających się stron. Przykładami takich środków są środki ograniczające ryzyko dotyczące żółwi morskich łowionych podczas stosowania niektórych narzędzi połowowych, wymogi dotyczące informacji o statkach połowiających tuńczyka i włócznika, minimalny poziom obecności obserwatorów i osób pobierających próbki w terenie w odniesieniu do określonych łowisk, warunki czarterowania, minimalny zakres informacji o umowach międzyrządowych i statkach pływających pod banderą zagraniczną oraz terminy składania sprawozdań.

Terminy składania sprawozdań przedstawione w niniejszym wniosku określono na podstawie terminów zawartych w rezolucjach IOTC. Ma to umożliwić UE terminowe przekazywanie sprawozdań sekretariatowi IOTC.

• Spójność z przepisami obowiązującymi w tej dziedzinie polityki

Niniejszy wniosek stanowi uzupełnienie innych przepisów prawa unijnego w tej dziedzinie i jest z nimi zasadniczo spójny. W niektórych przypadkach ustanawia się jednak odstępstwa od obowiązujących aktów ze względu na charakter proponowanych bardziej szczegółowych środków.

Transpozycji przepisów szczegółowych niektórych rezolucji IOTC dokonano po raz ostatni w tytule IV rozporządzenia Rady (WE) nr 520/2007 ustanawiającego środki techniczne dotyczące ochrony niektórych zasobów gatunków masowo migrujących¹. Ze względu na przejrzystość, uproszczenie i pewność prawa wskazana jest zatem zmiana tego rozporządzenia (poprzez uchylenie tytułu III) w celu uwzględnienia zmian, które nastąpiły od czasu jego przyjęcia, ale które nie zostały jeszcze objęte prawem Unii.

Rezolucje IOTC w sprawie okresów połowowych dla sejnów i ograniczeń dotyczących aktywnych dryfujących urządzeń do sztucznej koncentracji ryb transponowano w rozporządzeniu Rady (UE) 2020/123².

Niniejszy wniosek jest spójny z częścią VI (polityka zewnętrzna) rozporządzenia (UE) nr 1380/2013 w sprawie wspólnej polityki rybołówstwa (WPRyb), która przewiduje, że Unia ma utrzymywać zewnętrzne stosunki w zakresie rybołówstwa zgodnie ze swoimi międzynarodowymi zobowiązaniami, opierając swoją działalność połowową na współpracy regionalnej w zakresie rybołówstwa i powierzając Europejskiej Agencji Kontroli Rybołówstwa rolę zapewnienia przestrzegania przepisów.

Wniosek uzupełnia rozporządzenie (UE) 2017/2403³ w sprawie zarządzania flotą zewnętrzną, w którym przewidziano, że unijne statki rybackie podlegają wykazowi upoważnień do

¹ Rozporządzenie Rady (WE) nr 520/2007 z dnia 7 maja 2007 r. ustanawiające środki techniczne dotyczące ochrony niektórych zasobów gatunków masowo migrujących oraz uchylające rozporządzenie (WE) nr 973/2001 (Dz.U. L 123 z 12.5.2007, s. 3).

² Rozporządzenie Rady (UE) 2020/123 z dnia 27 stycznia 2020 r. ustalające uprawnienia do połowów na rok 2020 w odniesieniu do niektórych stad ryb i grup stad ryb, mające zastosowanie w wodach Unii oraz, dla unijnych statków rybackich, w niektórych wodach nienależących do Unii (Dz.U. L 25 z 30.1.2020, s. 1).

³ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2403 z dnia 12 grudnia 2017 r. w sprawie zrównoważonego zarządzania zewnętrznymi flotami rybackimi oraz uchylenia rozporządzenia Rady (WE) nr 1006/2008 (Dz.U. L 347 z 28.12.2017, s. 81).

połowów zgodnie z warunkami i zasadami danego RFMO i rozporządzeniem Rady (WE) nr 1005/2008⁴ w sprawie nielegalnych, nieraportowanych i nieuregulowanych połowów (połowy NNN).

Zgodnie z decyzją IOTC niniejszy wniosek nie obejmuje uprawnień do połowów przyznawanych UE. Zgodnie z art. 43 ust. 3 TFUE przyjmowanie środków dotyczących cen, potrąceń, pomocy i ograniczeń ilościowych, jak również dotyczących ustalania i przydziału wielkości dopuszczalnych połowów stanowi prerogatywę Rady.

- **Spójność z innymi politykami Unii**

Nie dotyczy.

2. PODSTAWA PRAWNA, POMOCNICZOŚĆ I PROPORCJONALNOŚĆ

- **Podstawa prawna**

Podstawą wniosku jest art. 43 ust. 2 TFUE, ponieważ zawiera przepisy niezbędne do osiągnięcia celów WPRyb.

- **Pomocniczość (w przypadku kompetencji niewyłącznych)**

Jako że wniosek wchodzi w zakres wyłącznych kompetencji Unii (art. 3 ust. 1 lit. d) TFUE), zasada pomocniczości nie ma zastosowania.

- **Proporcjonalność**

Wniosek zapewni zgodność prawa Unii z zobowiązaniami międzynarodowymi przyjętymi przez IOTC oraz przestrzeganie przez UE decyzji podjętych przez RFMO, którego Unia jest umawiającą się stroną. Wniosek nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tych celów.

- **Wybór instrumentów**

Wybrany instrumentem jest rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady.

3. WYNIKI OCEN *EX POST*, KONSULTACJI Z ZAINTERESOWANYMI STRONAMI I OCEN SKUTKÓW

- **Oceny *ex post*/oceny adekwatności obowiązującego prawodawstwa**

Nie dotyczy.

- **Konsultacje z zainteresowanymi stronami**

Celem niniejszego wniosku jest transpozycja i wdrożenie obowiązujących środków IOTC, które są wiążące dla umawiających się stron. Zarówno w okresie poprzedzającym doroczne posiedzenia IOTC, na których przyjęto przedmiotowe środki, jak i podczas negocjacji prowadzonych na tych posiedzeniach prowadzono konsultacje z ekspertami krajowymi oraz przedstawicielami branżowymi z państw UE. Dlatego też nie uznano za konieczne przeprowadzenia konsultacji z zainteresowanymi stronami na temat niniejszego wniosku.

⁴ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1005/2008 z dnia 29 września 2008 r. ustanawiające wspólnotowy system zapobiegania nielegalnym, nieraportowanym i nieuregulowanym połowom oraz ich powstrzymywania i eliminowania, zmieniające rozporządzenia (EWG) nr 2847/93, (WE) nr 1936/2001 i (WE) nr 601/2004 oraz uchylające rozporządzenia (WE) nr 1093/94 i (WE) nr 1447/1999 (Dz.U. L 286 z 29.10.2008, s. 1).

- **Gromadzenie i wykorzystanie wiedzy eksperckiej**

Nie dotyczy.

- **Ocena skutków**

Nie dotyczy. Wniosek dotyczy transpozycji środków mających zastosowanie bezpośrednio do państw członkowskich.

- **Sprawność regulacyjna i uproszczenie**

Niniejszy wniosek nie jest związany z REFIT.

- **Prawa podstawowe**

Niniejszy wniosek nie ma wpływu na ochronę praw podstawowych obywateli.

4. WPLYW NA BUDŻET

Wniosek nie ma wpływu na budżet.

5. ELEMENTY FAKULTATYWNE

- **Plany wdrożenia i monitorowanie, ocena i sprawozdania**

Nie dotyczy.

- **Dokumenty wyjaśniające (w przypadku dyrektyw)**

Nie dotyczy.

- **Szczegółowe objaśnienia poszczególnych przepisów wniosku**

W rozdziale I zawarto przepisy ogólne dotyczące przedmiotu, zakresu stosowania i celów rozporządzenia. Określono w nim także definicje. Rozporządzenie ma zastosowanie do statków UE prowadzących działalność połowową na obszarze objętym umową IOTC.

Rozdział II dotyczy środków ochrony i zarządzania, w tym przepisów dotyczących poławiania tuńczyków tropikalnych (np. tuńczyka żółtopłetwego i opastuna) oraz żarłaczy błękitnych, rozmieszczania i konstrukcji urządzeń do sztucznej koncentracji ryb, zakazu połowów w pobliżu boi instrumentalnych oraz przeładunku w porcie.

W rozdziale III określono środki mające na celu ochronę niektórych gatunków morskich (spodoustych, w tym rekinów i płaszczyk) oraz zapewnienie ochrony walen, żółwi morskich i ptaków morskich. Środki te obejmują dostarczanie danych, obowiązek uwolnienia i środki ograniczające ryzyko.

Rozdział IV zawiera przepisy dotyczące środków kontroli, upoważnień do połowów, programu obecności obserwatorów regionalnych oraz wymogów w zakresie dokumentacji dotyczącej statków rybackich, komunikacji, systemu monitorowania statków, norm zarządzania statkami i oznakowania statków, a także czarterowania statków rybackich.

Rozdział V dotyczy kontroli danych na temat połowów i nakładu połowowego oraz określa zobowiązania związane z porozumieniami w sprawie dostępu, obowiązki sprawozdawcze w ramach statystycznego programu danych oraz wymogi dotyczące systemu dokumentowania połowów opastuna.

Rozdział VI dotyczy środków stosowanych przez państwo portu oraz inspekcji, a także zawiera zapisy dotyczące egzekwowania przepisów, naruszeń przepisów oraz połowów NNN.

W rozdziale VII zawarto przepisy końcowe dotyczące kwestii takich jak: przekazywanie danych, poufność elektronicznego raportowania i wysyłania wiadomości, procedura składania poprawek, przekazanie uprawnień i zmiany w obowiązującym prawodawstwie UE.

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

ustanawiające środki zarządzania, ochrony i kontroli obowiązujące na obszarze podlegającym kompetencji Komisji ds. Tuńczyka na Oceanie Indyjskim (IOTC) oraz zmieniające rozporządzenia Rady (WE) nr 1936/2001, (WE) nr 1984/2003 i (WE) nr 520/2007

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 43 ust. 2,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1380/2013⁵ celem wspólnej polityki rybołówstwa (WPRyb) jest zapewnienie, by eksploatacja żywych zasobów wodnych przyczyniła się do długoterminowego zrównoważonego rozwoju środowiskowego, gospodarczego i społecznego.
- (2) Decyzją Rady 98/392/WE⁶ Unia zatwierdziła Konwencję Narodów Zjednoczonych o prawie morza z dnia 10 grudnia 1982 r. Decyzją Rady 98/414/WE Unia zatwierdziła porozumienie w sprawie wykonania tej konwencji w odniesieniu do ochrony międzystrefowych zasobów rybnych i zasobów rybnych masowo migrujących i zarządzania nimi⁷, które zawiera zasady i przepisy dotyczące ochrony żywych zasobów morza i zarządzania nimi. W ramach swoich szerszych zobowiązań międzynarodowych Unia Europejska uczestniczy w działaniach, które zmierzają do ochrony stad ryb w wodach międzynarodowych.

⁵ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1380/2013 z dnia 11 grudnia 2013 r. w sprawie wspólnej polityki rybołówstwa, zmieniające rozporządzenia Rady (WE) nr 1954/2003 i (WE) nr 1224/2009 oraz uchylające rozporządzenia Rady (WE) nr 2371/2002 i (WE) nr 639/2004 oraz decyzję Rady 2004/585/WE (Dz.U. L 354 z 28.12.2013, s. 22).

⁶ Decyzja Rady 98/392/WE z dnia 23 marca 1998 r. dotycząca zawarcia przez Wspólnotę Europejską Konwencji Narodów Zjednoczonych z dnia 10 grudnia 1982 r. o prawie morza i Porozumienia z dnia 28 lipca 1994 r. odnoszącego się do stosowania jego części XI (Dz.U. L 179 z 23.6.1998, s. 1).

⁷ Decyzja Rady 98/414/WE z dnia 8 czerwca 1998 r. w sprawie ratyfikowania przez Wspólnotę Europejską Porozumienia w sprawie wykonania postanowień Konwencji Narodów Zjednoczonych o prawie morza z dnia 10 grudnia 1982 r., odnoszących się do ochrony i zarządzania międzystrefowymi zasobami rybnymi i zasobami rybnymi masowo migrującymi (Dz.U. L 189 z 3.7.1998, s. 14).

- (3) Na podstawie decyzji Rady 95/399/WE z dnia 18 września 1995 r.⁸ Unia jest umawiającą się stroną Umowy o utworzeniu Komisji ds. Tuńczyka na Oceanie Indyjskim (IOTC).
- (4) IOTC przyjmuje roczne środki ochrony i zarządzania (CMM) w drodze rezolucji, które są wiążące dla umawiających się stron i niebędących umawiającą się stroną współpracujących stron IOTC, w tym dla Unii. Na ostatnim rocznym posiedzeniu IOTC, które odbyło się w czerwcu 2019 r., przyjęto szereg nowych rezolucji. Niniejsze rozporządzenie wdraża rezolucje IOTC przyjęte w latach 2000–2019, z wyjątkiem środków, które już stanowią część prawa Unii.
- (5) Aby zapewnić zgodność z WPRyb, przyjęto prawodawstwo unijne w celu ustanowienia systemu kontroli, inspekcji i egzekwowania, który obejmuje zwalczanie nielegalnych, nieraportowanych i nieuregulowanych połowów (zwanych dalej „połowami NNN”). W szczególności rozporządzenie Rady (WE) nr 1224/2009⁹ ustanawia unijny system kontroli, inspekcji i egzekwowania zgodnie z globalnym i zintegrowanym podejściem, tak aby zapewnić przestrzeganie wszystkich przepisów WPRyb. W rozporządzeniu wykonawczym Komisji (UE) nr 404/2011¹⁰ określono szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1224/2009. Rozporządzeniem Rady (WE) nr 1005/2008¹¹ ustanowiono wspólnotowy system zapobiegania połowom NNN oraz ich powstrzymywania i eliminowania. Rozporządzenie te już zawierają przepisy dotyczące szeregu środków określonych w rezolucjach IOTC. W związku z tym nie ma potrzeby uwzględniania tych przepisów w niniejszym rozporządzeniu.
- (6) Zgodnie z art. 29 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013 stanowiska Unii w regionalnych organizacjach ds. zarządzania rybołówstwem mają się opierać na najlepszych dostępnych opiniach naukowych, tak aby zarządzanie zasobami rybnymi było zgodne z celami wspólnej polityki rybołówstwa (WPRyb), w szczególności z celem dotyczącym stopniowej odbudowy i zachowania populacji stad ryb powyżej poziomów biomasy umożliwiających uzyskanie maksymalnego podtrzymywalnego połowu („MSY”) oraz z celem dotyczącym zapewnienia warunków dla rentownego i konkurencyjnego sektora połowowego i przetwórczego oraz działalności na lądzie związanej z połowami.
- (7) Aby umożliwić szybkie wdrożenie do prawa Unii przyszłych rezolucji IOTC zmieniających lub uzupełniających rezolucje zawarte w niniejszym rozporządzeniu, należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjmowania aktów zgodnie z art. 290

⁸ Decyzja Rady 95/399/WE z dnia 18 września 1995 r. w sprawie przystąpienia Wspólnoty do Umowy o utworzeniu Komisji ds. Tuńczyka na Oceanie Indyjskim (Dz.U. L 236 z 5.10.1995, s. 24).

⁹ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1224/2009 z dnia 20 listopada 2009 r. ustanawiające unijny system kontroli w celu zapewnienia przestrzegania przepisów wspólnej polityki rybołówstwa, zmieniające rozporządzenia (WE) nr 847/96, (WE) nr 2371/2002, (WE) nr 811/2004, (WE) nr 768/2005, (WE) nr 2115/2005, (WE) nr 2166/2005, (WE) nr 388/2006, (WE) nr 509/2007, (WE) nr 676/2007, (WE) nr 1098/2007, (WE) nr 1300/2008, (WE) nr 1342/2008 i uchylające rozporządzenia (EWG) nr 2847/93, (WE) nr 1627/94 oraz (WE) nr 1966/2006 (Dz.U. L 343 z 22.12.2009, s. 1).

¹⁰ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 404/2011 z dnia 8 kwietnia 2011 r. ustanawiające szczegółowe przepisy wykonawcze do rozporządzenia Rady (WE) nr 1224/2009 ustanawiającego wspólnotowy system kontroli w celu zapewnienia przestrzegania przepisów wspólnej polityki rybołówstwa (Dz.U. L 112 z 30.4.2011, s. 1).

¹¹ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1005/2008 z dnia 29 września 2008 r. ustanawiające wspólnotowy system zapobiegania nielegalnym, nieraportowanym i nieuregulowanym połowom oraz ich powstrzymywania i eliminowania, zmieniające rozporządzenia (EWG) nr 2847/93, (WE) nr 1936/2001 i (WE) nr 601/2004 oraz uchylające rozporządzenia (WE) nr 1093/94 i (WE) nr 1447/1999 (Dz.U. L 286 z 29.10.2008, s. 1).

Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej w odniesieniu do zmiany przepisów w sprawie wykazu informacji dotyczących poszczególnych statków na potrzeby wykazu statków aktywnie prowadzących połowy tuńczyka i włócznika, odsetka obecności obserwatorów i osób pobierających próbki w terenie w przypadku rybołówstwa łodziowego, warunków czarterowania, odsetka wyładunków w porcie, w których przeprowadza się inspekcje, terminów składania sprawozdań oraz zmiany załączników 1–6 do rozporządzenia, które dotyczą wymogu IOTC w zakresie zgłaszania połowów, środków ograniczających ryzyko związane z ptakami, gromadzenia danych oraz urządzeń do sztucznej koncentracji ryb i wymogów w zakresie czarteru, jak również odniesień do środków ochrony i zarządzania IOTC związanych z deklaracją przeładunkową, zasadami dotyczącymi konstrukcji i rozmieszczenia urządzeń do sztucznej koncentracji ryb związanymi z ograniczaniem zapłatywania, jak również sprawozdawczości na temat urządzeń do sztucznej koncentracji ryb, z konstruowaniem urządzeń do sztucznej koncentracji ryb w sposób, który uniemożliwia zapłatywanie i zapewnia biodegradowalność tych urządzeń, procedurą IOTC dotyczącą wyznaczania portu, procedurami obchodzenia się z mantowatymi, wytycznymi dotyczącymi obchodzenia się z żółtami morskimi złowionymi podczas stosowania niektórych narzędzi połowowych i środkami ograniczającymi ryzyko w tym zakresie, z oznakowaniem i identyfikacją statków, dokumentami służącymi do zgłaszania połowów NNN, dokumentami dotyczącymi statystycznego programu poświęconego opastunowi, powiadomieniami o wpłynięciu do państwa portu, minimalnymi normami procedur inspekcji państwa członkowskiego portu, formularzy sprawozdawczych dotyczących naruszeń przepisów oraz wzorów zgłaszania środków połowowych.

- (8) Szczególnie ważne jest, aby w czasie prac przygotowawczych Komisja prowadziła stosowne konsultacje, w tym na poziomie ekspertów, oraz aby konsultacje te prowadzone były zgodnie z zasadami określonymi w Porozumieniu międzyinstytucjonalnym z dnia 13 kwietnia 2016 r. w sprawie lepszego stanowienia prawa¹². W szczególności, aby zapewnić Parlamentowi Europejskiemu i Radzie udział na równych zasadach w przygotowaniu aktów delegowanych, instytucje te otrzymują wszelkie dokumenty w tym samym czasie co eksperci państw członkowskich, a eksperci tych instytucji mogą systematycznie brać udział w posiedzeniach grup eksperckich Komisji zajmujących się przygotowaniem aktów delegowanych.
- (9) Ponieważ niniejsze rozporządzenie ustanawia nowy, kompleksowy zbiór zasad, należy uchylić przepisy dotyczące środków ochrony i zarządzania IOTC określone w rozporządzeniach (WE) nr 1936/2001¹³, (WE) nr 1984/2003¹⁴ i (WE) nr 520/2007¹⁵. Rozporządzenia te należy zatem odpowiednio zmienić,

¹² Porozumienie międzyinstytucjonalne pomiędzy Parlamentem Europejskim, Radą Unii Europejskiej a Komisją Europejską w sprawie lepszego stanowienia prawa (Dz.U. L 123 z 12.5.2016, s. 1).

¹³ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1936/2001 z dnia 27 września 2001 r. ustanawiające środki kontroli stosowane do połowów niektórych zasobów ryb masowo migrujących (Dz.U. L 263 z 3.10.2001, s. 1);

¹⁴ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1984/2003 z dnia 8 kwietnia 2003 r. wprowadzające system w odniesieniu do statystycznego monitorowania handlu tuńczykiem błękitnopłetwym, włócznikiem i opastunem wewnątrz Wspólnoty (Dz.U. L 295 z 13.11.2003, s. 1).

¹⁵ Rozporządzenie Rady (WE) nr 520/2007 z dnia 7 maja 2007 r. ustanawiające środki techniczne dotyczące ochrony niektórych zasobów gatunków masowo migrujących oraz uchylające rozporządzenie (WE) nr 973/2001 (Dz.U. L 123 z 12.5.2007, s. 3).

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Rozdział I

Przepisy ogólne

Artykuł 1

Przedmiot

Niniejsze rozporządzenie ustanawia przepisy dotyczące środków zarządzania, ochrony i kontroli w odniesieniu do połowów na obszarze objętym Umową o utworzeniu Komisji ds. Tuńczyka na Oceanie Indyjskim (IOTC)¹⁶.

Artykuł 2

Zakres stosowania

Niniejsze rozporządzenie ma zastosowanie do:

- 1) unijnych statków rybackich, które prowadzą działalność na obszarze;
- 2) unijnych statków rybackich w przypadku przeładunków i wyładunków gatunków IOTC poza obszarem;
- 3) oraz statków rybackich państw trzecich, które korzystają z portów państw członkowskich i na których znajdują się gatunki IOTC lub produkty rybołówstwa uzyskane z takich gatunków.

Artykuł 3

Definicje

Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:

- 1) „umowa” oznacza Umowę o utworzeniu Komisji ds. Tuńczyka na Oceanie Indyjskim;
- 2) „obszar” oznacza części Oceanu Indyjskiego określone w umowie (art. II i załącznik A);
- 3) „unijny statek rybacki” oznacza statek o dowolnych rozmiarach pływający pod banderą państwa członkowskiego, wykorzystywany lub przeznaczony do wykorzystania w celach zarobkowej eksploatacji zasobów rybnych, w tym statki pomocnicze, statki przetwórcze, statki biorące udział w przeładunkach oraz statki transportowe wyposażone w sprzęt służący do transportowania produktów rybołówstwa, poza kontenerowcami;
- 4) „gatunki IOTC” oznaczają tuńczyka i tuńczykowate oraz rekiny wymienione w załączniku B do umowy oraz inne gatunki poławiane w powiązaniu z tymi gatunkami;
- 5) „CPC” oznacza umawiającą się stronę umowy lub niebędącą umawiającą się stroną współpracującą stroną;
- 6) „CMM” oznacza obowiązujący środek ochrony i zarządzania przyjęty przez IOTC na podstawie art. V ust. 2 lit. c) i art. IX ust. 1 umowy z okresowymi zmianami¹⁷;

¹⁶ Decyzja Rady 95/399/WE z dnia 18 września 1995 r. w sprawie przystąpienia Wspólnoty do Umowy o utworzeniu Komisji ds. Tuńczyka na Oceanie Indyjskim (Dz.U. L 236 z 5.10.1995, s. 24).

- 7) „niezdatne do spożycia przez ludzi” oznacza ryby zaplątane w okrężnicę bądź w niej zmiażdżone, ryby uszkodzone przez drapieżniki lub ryby, które padły i zepsuły się w sieci, w przypadku gdy awaria urządzenia uniemożliwiła zarówno wyciągnięcie sieci i połowu zwykłymi metodami, jak i próby uwolnienia ryb, gdy są żywe. Do ryb niezdatnych do spożycia przez ludzi nie zalicza się ryb, które uznaje się za niepożądane pod względem wielkości, zbywalności lub składu gatunkowego; ani ryb, które uległy zepsuciu lub zostały skażone w wyniku działania lub przeoczenia załogi unijnego statku rybackiego;
- 8) „urządzenie do sztucznej koncentracji ryb” (FAD) oznacza stałe, częściowo stałe lub tymczasowe obiekty, konstrukcje lub urządzenia wykonane z dowolnego materiału, wytworzone przez człowieka lub naturalne, które są zrzucone lub monitorowane do celów koncentracji docelowych gatunków tuńczyka na potrzeby połowu;
- 9) „dryfujące urządzenie do sztucznej koncentracji ryb” oznacza urządzenie do sztucznej koncentracji ryb, które nie jest przymocowane do dna oceanu;
- 10) „zakotwiczone urządzenie do sztucznej koncentracji ryb” oznacza urządzenie do sztucznej koncentracji ryb przymocowane do dna oceanu;
- 11) „boje instrumentalne” to urządzenia pływające, dryfujące albo zakotwiczone, rozmieszczone przez rządowe lub uznane organizacje lub podmioty naukowe do celów elektronicznego gromadzenia i pomiaru danych dotyczących środowiska, a nie do celów działalności połowowej;
- 12) „deklaracja przeładunkowa IOTC” oznacza dokument zawarty w załączniku III do CMM 19/06;
- 13) „numer IMO” oznacza siedmiocyfrowy numer przyznawany statkowi przez Międzynarodową Organizację Morską;
- 14) „czarterowanie” oznacza umowę lub porozumienie, na mocy których statek rybacki pływający pod banderą CPC jest zakontraktowany na czas określony przez dany podmiot w innym CPC bez zmiany bandery; „czarterujący CPC” oznacza CPC, który posiada przydział kwot lub możliwości połowowe, a „CPC bandery” oznacza CPC, w którym zarejestrowano czarterowany statek;
- 15) „statek transportowy” oznacza statek pomocniczy biorący udział w przeładunku oraz odbierający gatunki IOTC z innego statku.

Rozdział II

Zarządzanie i ochrona

SEKCJA 1

TUŃCZYKI TROPIKALNE

Artykuł 4

Zakaz odrzutów

1. Sejnery unijne zatrzymują na statku i wyładowują wszystkie połowy tuńczyków tropikalnych (opastuna, tuńczyka żółtopłetwego oraz bonito), z wyjątkiem przypadków, gdy kapitan statku stwierdzi, że:
 - a) ryby są niezdatne do spożycia przez ludzi, lub
 - b) nie ma wystarczającej pojemności ładowni, aby pomieścić tuńczyka tropikalnego i gatunki niedocelowe złowione podczas ostatniej części rejsu.
2. Ryby, o których mowa w ust. 1 lit. b), można odrzucić wyłącznie wówczas, gdy kapitan i załoga podejmą próbę jak najszybszego uwolnienia tuńczyka tropikalnego i gatunków niedocelowych, gdy są żywe; a po odrzuceniu nie prowadzi się dalszych połowów, dopóki tuńczyk tropikalny i gatunki niedocelowe znajdujące się na statku nie zostaną wyładowane lub przeładowane.
3. Kapitan unijnego statku rybackiego odnotowuje wyjątki, o których mowa w ust. 1 lit. a) i b), w odpowiednim dzienniku połowowym, w tym szacunkowy tonaż i skład gatunkowy odrzuconych ryb; oraz szacunkowy tonaż i skład gatunkowy ryb zatrzymanych w tej części rejsu.
4. Do celów niniejszego artykułu gatunki niedocelowe obejmują gatunki niedocelowe tuńczyka, jak również elegatę, koryfenę, rogatnicę szarą, makrelosza, solandrę i barakudę europejską.

Artykuł 5

Zakaz połowów w pobliżu boi instrumentalnych

1. Unijne statki rybackie nie mogą prowadzić połowów w odległości mniejszej niż jedna mila morska od boi instrumentalnej ani wchodzić w interakcje z boją instrumentalną na obszarze, w szczególności poprzez:
 - a) otaczanie boi narzędziem połowowym;
 - b) przywiązywanie lub mocowanie statku lub jakiegokolwiek narzędzia połowowego, części lub elementu statku do boi instrumentalnej lub jej cumy; lub
 - c) przecięcie liny kotwicznej boi instrumentalnej.
2. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1 dopuszcza się działalność w promieniu jednej mili morskiej od boi instrumentalnej w przypadku unijnych statków rybackich prowadzących działalność w ramach programów badań naukowych państw członkowskich, które zgłoszono IOTC, pod warunkiem że nie wchodzi one w interakcję z tymi bojami instrumentalnymi.

3. Unijne statki rybackie nie zabierają na pokład boi instrumentalnej znajdującej się na obszarze, chyba że właściciel boi jednoznacznie na to zezwolił lub się o to zwrócił.
4. Unijne statki rybackie prowadzące działalność na obszarze wypatrują boi instrumentalnych zacumowanych na morzu i podejmują wszelkie rozsądne działania w celu uniknięcia splątania narzędzi połowowych z tym bojami instrumentalnym lub wejścia z nimi w jakąkolwiek bezpośrednią interakcję. W przypadku splątania się narzędzi unijnego statku rybackiego z boją instrumentalną usuwa się zaplątane narzędzie połowowe w taki sposób, aby w jak najmniejszym stopniu uszkodzić boję instrumentalną.
5. Unijne statki rybackie informują państwa członkowskie bandery o wszelkich bojach instrumentalnych, co do której stwierdziły, że są uszkodzone lub w inny sposób niezdatne do użytku, wraz z informacjami szczegółowymi dotyczącymi przeprowadzonej obserwacji, położenia boi oraz wszelkich możliwych do dostrzeżenia informacji identyfikacyjnych znajdujących się na boi. Zgodnie z art. 51 ust. 5 państwa członkowskie przesyłają Komisji takie zgłoszenia, wraz z informacjami dotyczącymi położenia boi instrumentalnych, które розміściły na obszarze.

SEKCJA 2

ŻAGLICOWATE

Artykuł 6

Środki zarządzania i ochrony

1. Unijne statki rybackie nie zatrzymują na statku, nie przeładowują ani nie wyładowują żadnych osobników marlina pasiastego, marlina czarnego, marlina błękitnego ani żaglicy pacyficznej o długości ogonowej mniejszej niż 60 cm. Jeżeli złowią takie ryby, niezwłocznie wypuszczają je z powrotem do morza.
2. Unijne statki rybackie, które złowiły marlina pasiastego, marlina czarnego, marlina błękitnego lub żaglicę pacyficzną, zapisują odpowiednie dane dotyczące połowów i nakładu połowowego zgodnie z załącznikiem 1 do niniejszego rozporządzenia.
3. Zgodnie z art. 51 ust. 1 państwa członkowskie wdrażają program gromadzenia danych w celu zapewnienia prowadzenia dokładnej sprawozdawczości dotyczącej połowów marlina pasiastego, marlina czarnego, marlina błękitnego lub żaglicy pacyficznej.
4. Zgodnie z art. 51 ust. 6 państwa członkowskie zgłaszają w swoich krajowych sprawozdaniach naukowych działania podjęte w celu monitorowania połowów i zarządzania połowami w celu zrównoważonej eksploatacji i ochrony marlina pasiastego, marlina czarnego, marlina błękitnego i żaglicy pacyficznej.

SEKCJA 3

ŻARŁACZE BŁĘKITNE

Artykuł 7

Żarłacz błękitny

1. Połowy żarłacza błękitnego (*Prionace glauca*) dokonywane przez unijne statki rybackie zapisuje się w dzienniku połowowym zgodnie z art. 14 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009.
2. Państwa członkowskie wdrażają programy gromadzenia danych, które zapewniają lepsze zgłaszanie dokładnych danych dotyczących połowów, nakładu połowowego, wielkości i odrzutów żarłacza błękitnego. Państwa członkowskie przekazują dane dotyczące połowów żarłacza błękitnego zgodnie z art. 51 ust. 1.
3. Zgodnie z art. 51 ust. 5 państwa członkowskie włączają do swoich sprawozdań z wdrożenia informacje na temat działań podjętych w celu monitorowania połowów żarłacza błękitnego.
4. Zachęca się państwa członkowskie do prowadzenia badań naukowych dotyczących żarłacza błękitnego, które byłyby źródłem informacji na temat najważniejszych cech biologicznych, ekologicznych i behawioralnych oraz cyklu życia, migracji, przeżywalności po uwolnieniu oraz wytycznych dotyczących bezpiecznego uwalniania i wskazania obszarów dojrzewania narybku, jak również poprawy praktyk połowowych. Informacje te włącza się do sprawozdań przesyłanych Komisji zgodnie z art. 51 ust. 6.

SEKCJA 4

POŁOWY Z WYKORZYSTANIEM STATKÓW POWIETRZNYCH, URZĄDZEŃ DO SZTUCZNEJ KONCENTRACJI RYB I ŚWIATEŁ SZTUCZNYCH

Artykuł 8

Zakaz wykorzystywania statków powietrznych do połowu ryb

1. Unijne statki rybackie, pomocnicze i zaopatrujące nie mogą wykorzystywać statków powietrznych ani bezzałogowych statków powietrznych jako pomocy połowowych. Wszelkie operacje połowowe prowadzone na obszarze za pomocą statku powietrznego lub bezzałogowego statku powietrznego niezwłocznie zgłasza się państwu członkowskiemu bandery i Komisji. Komisja niezwłocznie informuje o tym sekretariat IOTC.
2. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1 statki powietrzne i bezzałogowe statki powietrzne można wykorzystywać w celach naukowych oraz na potrzeby monitorowania, kontroli i nadzoru.

Artykuł 9

Urządzenia do sztucznej koncentracji ryb

1. Unijne statki rybackie rejestrują działalność połowową związaną z dryfującymi urządzeniami do sztucznej koncentracji ryb i zakotwiczonymi urządzeniami do sztucznej koncentracji ryb oddzielnie, wykorzystując dane szczegółowe określone

w załączniku 2. Państwa członkowskie przesyłają te informacje Komisji zgodnie z art. 51.

2. Komisji przesyła się informacje dzienne na temat wszystkich aktywnych urządzeń do sztucznej koncentracji ryb, obejmujące informacje dotyczące daty, identyfikacji boi instrumentalnej, przypisanego statku i pozycji w ciągu dnia, zestawione w miesięcznych odstępach czasu, składane co najmniej 60, ale nie później niż 90 dni później. Komisja przesyła te informacje sekretariatowi IOTC.
3. Państwa członkowskie opracowują plany zarządzania dotyczące stosowania dryfujących urządzeń do sztucznej koncentracji ryb dla każdego swojego sejnera. Plany zarządzania:
 - a) są co najmniej zgodne z wytycznymi określonymi w załączniku 2;
 - b) uwzględniają inicjatywy lub badania mające na celu zbadanie oraz, w miarę możliwości, zminimalizowanie związanych z użyciem urządzenia do sztucznej koncentracji ryb połowów małych osobników opastuna i tuńczyka żółtopłetwego oraz gatunków niedocelowych;
 - c) zawierają wytyczne dotyczące zapobiegania, w miarę możliwości, utracie lub porzucaniu urządzeń do sztucznej koncentracji ryb; oraz
 - d) opierają się na zasadach określonych w załączniku V do CMM 19/02 dotyczącego ograniczenia zapłatywania się rekinów, żółwi morskich lub jakichkolwiek innych gatunków.
4. Nie później niż 75 dni przed dorocznym posiedzeniem IOTC państwa członkowskie przesyłają Komisji, zgodnie z art. 51 ust. 5, sprawozdanie z postępów w realizacji planów zarządzania dotyczących urządzeń do sztucznej koncentracji ryb, w tym przeglądy pierwotnie przedłożonych planów zarządzania oraz przeglądy stosowania zasad określonych w załączniku V do CMM 19/02. Komisja przesyła te informacje sekretariatowi IOTC nie później niż 60 dni przed dorocznym posiedzeniem IOTC.

Artykuł 10

Niepowodujące zapłatywania i biodegradowalne urządzenia do sztucznej koncentracji ryb

Unijne statki rybackie wykorzystują do konstrukcji urządzeń do sztucznej koncentracji ryb rozwiązania techniczne i materiały niepowodujące zapłatywania, jak określono w załączniku V do CMM 19/02.

Artykuł 11

Zakaz stosowania świateł sztucznych do wabienia ryb

1. Unijne statki rybackie nie stosują, nie instalują ani nie wykorzystują do celów koncentracji tuńczyka i tuńczykowatych sztucznych świateł powierzchniowych lub podwodnych.
2. Zabrania się stosowania świateł na dryfujących urządzeniach do sztucznej koncentracji ryb.
3. Jeżeli unijne statki rybackie napotkają na obszarze dryfujące urządzenia do sztucznej koncentracji ryb wyposażone w światła sztuczne, niezwłocznie je usuwają i zabierają ze sobą do portu.
4. Unijne statki rybackie nie prowadzą działalności połowowej wokół ani w pobliżu żadnego statku lub dryfującego urządzenia do sztucznej koncentracji ryb

wyposażonego w światła sztuczne do celów wabienia tuńczyka i tuńczykowatych na obszarze.

5. Zakaz, o którym mowa w ust. 1, nie obejmuje światel nawigacyjnych i światel niezbędnych do zapewnienia bezpiecznych warunków pracy.

SEKCJA 5

PRZELADUNKI W PORCIE

Artykuł 12

Przeładunek

1. Wszystkie operacje przeładunku gatunków IOTC odbywają się w portach wyznaczonych zgodnie z art. 5 rozporządzenia Rady (WE) nr 1005/2008 lub pkt 5 CMM 16/11.
2. Unijne statki rybackie prowadzące połowy gatunków IOTC nie dokonują przeładunku swoich połowów na żaden inny statek, chyba że połowy te zważono zgodnie z art. 60 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009.

Artykuł 13

Operacje przeładunku

1. Operacje przeładunku w porcie można podejmować wyłącznie zgodnie z następującą procedurą:
 - a) co najmniej 48 godzin przed operacjami przeładunku kapitan unijnego statku rybackiego musi zgłosić organom państwa portu następujące informacje:
 - nazwę statku rybackiego i jego numer w rejestrze statków rybackich IOTC;
 - nazwę statku transportowego i produkt przeznaczony do przeładunku;
 - tonaż w podziale na produkty przeznaczone do przeładunku;
 - datę i miejsce przeładunku;
 - główne łowiska, z których pochodzą połowy gatunków tuńczyka i tuńczykowatych oraz rekinów;
 - b) kapitan unijnego statku rybackiego zapisuje i przekazuje w elektronicznym dzienniku połowowym deklarację przeładunkową zgodnie z art. 22 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009 i procedurami określonymi w rozporządzeniu (UE) nr 404/2011;
 - c) nie później niż 15 dni od daty przeładunku kapitan unijnego statku rybackiego wypełnia deklarację przeładunkową IOTC i przekazuje ją państwu członkowskiemu bandery wraz z numerem statku w rejestrze statków rybackich IOTC.
2. Kapitan unijnego statku transportowego zapisuje i przekazuje w elektronicznym dzienniku połowowym deklarację przeładunkową zgodnie z art. 22 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009 i procedurami określonymi w rozporządzeniu (UE) nr 404/2011. Ponadto w ciągu 24 godzin kapitan wypełnia deklarację przeładunkową IOTC i przekazuje ją właściwym organom państwa portu.

Artykuł 14

Wylądunki przeładowanych połowów dokonywane przez unijne statki transportowe

1. Na zasadzie odstępstwa od art. 17 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009 termin uprzedniego powiadomienia wynosi co najmniej 48 godzin przed szacunkowym czasem przybycia do portu.
2. Państwa członkowskie, w których wylądowuje się przeładunki, wdrażają odpowiednie środki w celu sprawdzenia dokładności otrzymanych informacji i współpracują z państwem członkowskim bandery statku transportowego, z państwem portu, w którym przeładunek się odbył, oraz z państwami bandery zaangażowanych statków rybackich dokonujących połowów, aby zapewnić zgodność wylądunków ze zgłoszoną ilością połowu każdego statku rybackiego. Taką weryfikację należy przeprowadzić w sposób, który zapewni minimalny stopień ingerencji i utrudnień dla statku transportowego i nie spowoduje pogorszenia jakości ryb.
3. Kapitan unijnego statku transportowego dokonującego wylądunku w państwie trzecim przekazuje uprzednie powiadomienie, co najmniej 48 godzin przed wejściem do portu i w dodatku do uprzedniego powiadomienia, o którym mowa w ust. 1, zgodnie z przepisami krajowymi państwa trzeciego, w którego porcie statek zamierza wylądować przeładunek. Kapitan przesyła również deklarację przeładunkową IOTC właściwym organom państwa, w którym przeładunki mają zostać wylądowane, i nie dokonuje wylądunku, dopóki nie uzyska na to zezwolenia.
4. Jeżeli wylądunek ma miejsce w państwie trzecim, kapitan statku transportowego współpracuje z władzami państwa portu.
5. Państwa członkowskie bandery unijnych statków rybackich uwzględniają w swoich sprawozdaniach szczegółowe informacje na temat przeładunków dokonanych przez statki pływające pod ich banderą zgodnie z art. 51 ust. 5.

Rozdział III

Ochrona niektórych gatunków morskich

SEKCJA 1

SPODOUSTE

Artykuł 15

Ogólne środki ochrony rekinów

1. Unijne statki rybackie stosują instrukcje IOTC dotyczące identyfikacji gatunków i praktyki IOTC dotyczące odpowiedniego postępowania z nimi.
2. Unijne statki rybackie w miarę możliwości niezwłocznie uwalniają, nie okaleczając ich, znajdujące się na statku przypadkowo złowione żywe rekiny, z wyjątkiem żarłaczy błękitnych.
3. Takie połowy zapisuje się w dzienniku połowowym zgodnie z art. 14 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009, uwzględniając ich stan w momencie uwolnienia (martwe albo żywe).
4. Państwa członkowskie zgłaszają Komisji w swoim sprawozdaniu dane na temat wszystkich połowów rekinów, w tym wszystkie dostępne dane historyczne, szacunki dotyczące odrzutów i uwolnień oraz ich stan żywotności (martwe albo żywe) oraz

częstotliwość występowania poszczególnych rozmiarów rekinów złowionych przez ich statki rybackie, zgodnie z art. 51 ust. 1.

Artykuł 16 **Żarłacz białopłetwy**

1. Unijne statki rybackie nie zatrzymują na statku, nie przeładowują, nie wyładowują, nie przechowują, nie sprzedają ani nie oferują do sprzedaży części ani całych tuszy żarłaczy białopłetwych.
2. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1 obserwatorzy naukowcy mogą pobierać próbki biologiczne ze złowionych na obszarze osobników żarłacza białopłetwego, które przy wybraniu narzędzi połowowych były martwe, pod warunkiem że próbki te stanowią część projektu badawczego zatwierdzonego przez komitet naukowy IOTC lub grupę roboczą IOTC ds. ekosystemów i przyłówów.
3. W miarę możliwości państwa członkowskie i Komisja dążą do prowadzenia badań nad złowionymi na obszarze żarłaczami białopłetwymi w celu zidentyfikowania potencjalnych obszarów dojrzewania narybku.

Artykuł 17 **Kosogonowate**

1. Unijne statki rybackie nie zatrzymują na statku, nie przeładowują, nie wyładowują, nie przechowują, nie sprzedają ani nie oferują do sprzedaży części ani całych tuszy wszystkich kosogonowatych ze wszystkich gatunków z rodziny *Alopiidae*.
2. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1 obserwatorzy naukowcy mogą pobierać próbki biologiczne ze złowionych na obszarze kosogonowatych, które przy wybraniu narzędzi połowowych były martwe, pod warunkiem że próbki te stanowią część projektu badawczego zatwierdzonego przez komitet naukowy IOTC lub grupę roboczą IOTC ds. ekosystemów i przyłówów.
3. W przypadku połowów rekreacyjnych i sportowych wszystkie kosogonowate uwalnia się żywe. W żadnym wypadku nie wolno zatrzymywać ich na statku, przeładowywać, wyładowywać, przechowywać, sprzedawać ani oferować ich do sprzedaży. Państwa członkowskie zapewniają, aby rybacy prowadzący połowy rekreacyjne i sportowe, w których istnieje ryzyko złowienia kosogonowatych, byli wyposażeni w odpowiednie narzędzia do uwalniania tych zwierząt, gdy są żywe.
4. Państwa członkowskie i Komisja dążą do prowadzenia badań nad złowionymi na obszarze kosogonowatymi w celu zidentyfikowania potencjalnych obszarów dojrzewania narybku.

Artykuł 18 **Mantowate**

1. Unijne statki rybackie nie wystawiają w sposób zamierzony narzędzi połowowych jakiegokolwiek rodzaju w pobliżu ryby należącej do mantowatych, jeżeli dostrzegą takie zwierzę przed rozpoczęciem wystawiania.
2. Unijne statki rybackie nie zatrzymują na statku, nie przeładowują, nie wyładowują, nie przechowują, nie sprzedają ani nie oferują do sprzedaży części ani całych tuszy mantowatych.

3. Unijne statki rybackie niezwłocznie uwalniają żywe i w możliwie nieokaleczonym stanie mantowate, które złowiono w sposób niezamierzony, natychmiast po zauważeniu ich w sieci, na haku lub na pokładzie i w sposób powodujący możliwie jak najmniejszą szkodę dla poszczególnych schwytanych mantowatych, podejmując wszelkie zasadne kroki na rzecz zastosowania procedur obchodzenia się z nimi określonymi w załączniku I do CMM 19/03, dbając jednocześnie o bezpieczeństwo załogi.
4. Niezależnie od ust. 3, jeżeli unijny sejner w sposób niezamierzony złowi i zamrozi rybę należącą do mantowatych w trakcie swoich działań, przekazuje rybę należącą do mantowatych w całości odpowiedzialnym organom rządowym lub innym właściwym organom lub odrzuca ją w punkcie wyładunku. Przekazanych w ten sposób mantowatych nie można sprzedawać ani przekazywać w ramach wymiany barterowej, ale można je nieodpłatnie przekazać do celów domowego spożycia przez ludzi.
5. Unijne statki rybackie stosują odpowiednie techniki ograniczania ryzyka dotyczącego mantowatych, identyfikacji mantowatych, obchodzenia się z mantowatymi i uwalniania ich oraz posiadają na pokładzie wszelkie wyposażenie niezbędne do uwalniania mantowatych.

Artykuł 19

Rekiny wielorybie

1. Unijnym statkom rybackim zabrania się wystawiania na obszarze w sposób zamierzony okrężnicy w pobliżu rekina wielorybiego, jeżeli dostrzegą go przed rozpoczęciem wystawiania.
2. Jeżeli rekin wielorybi zostanie w sposób niezamierzony otoczony przez narzędzie połowowe lub zaplątany w nie, unijne statki rybackie:
 - a) podejmują wszelkie zasadne kroki w celu zapewnienia bezpiecznego uwolnienia tej ryby, zgodnie z dostępnymi wytycznymi komitetu naukowego IOTC dotyczącymi najlepszych praktyk w zakresie bezpiecznego uwalniania rekinów wielorybich i obchodzenia się z nimi;
 - b) zgłaszają ten incydent państwu członkowskiemu bandery statku, podając następujące informacje:
 - liczbę osobników;
 - krótki opis interakcji, w tym w miarę możliwości informacje szczegółowe na temat przebiegu i przyczyn interakcji;
 - miejsce, w którym doszło do otoczenia okrężnicą;
 - kroki podjęte w celu zapewnienia bezpiecznego uwolnienia; oraz
 - ocenę stanu żywotności rekina wielorybiego w chwili uwolnienia, w tym informacje o tym, czy został uwolniony żywy, lecz następnie padł.

SEKCJA 2

POZOSTAŁE GATUNKI

Artykuł 20

Walenie

1. Unijne statki rybackie nie wystawiają na obszarze okrężnicy w pobliżu walenia, jeżeli dostrzegą go przed rozpoczęciem wystawiania.
2. Jeżeli waleń zostanie w sposób niezamierzony otoczony okrężnicą lub złowiony przy użyciu innych rodzajów narzędzi połowowych służących do połowu tuńczyka i tuńczykowatych powiązanych z waleniami, unijne statki rybackie:
 - a) podejmują wszelkie zasadne kroki w celu zapewnienia bezpiecznego uwolnienia walenia, które powinny uwzględniać wytyczne komitetu naukowego IOTC dotyczące najlepszych dostępnych praktyk w zakresie bezpiecznego uwalniania walenia i obchodzenia się z nimi;
 - b) zgłaszają ten incydent odpowiedniemu organowi państwa bandery, podając następujące informacje:
 - gatunek (jeśli jest znany);
 - liczbę osobników;
 - krótki opis interakcji, w tym w miarę możliwości informacje szczegółowe na temat przebiegu i przyczyn interakcji;
 - miejsce, w którym doszło do otoczenia okrężnicą;
 - kroki podjęte w celu zapewnienia bezpiecznego uwolnienia; oraz
 - ocenę stanu żywotności zwierzęcia w momencie uwolnienia, w tym informację, czy walenia uwolniono żywego, ale następnie padł.
3. Państwa członkowskie przekazują informacje, o których mowa w ust. 2 lit. b), za pomocą dzienników połowowych zgodnie z art. 14 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009, uwzględniając stan w momencie uwolnienia (martwy albo żywy), lub – gdy na pokładzie przebywa obserwator – w ramach programów obecności obserwatorów i przekazują te informacje Komisji zgodnie z art. 51 ust. 1 i 5.

Artykuł 21

Żółwie morskie

1. Unijne statki rybackie stosują następujące środki ograniczające ryzyko:
 - a) takłowce posiadają przecinaki lin i oczyszczacze haków w celu ułatwienia odpowiedniego postępowania ze złowionymi lub zaplątanymi żółwiami morskimi i ich szybkiego uwalniania poprzez podjęcie wszelkich uzasadnionych działań w celu zapewnienia bezpiecznego uwalniania i postępowania z nim zgodnie z wytycznymi IOTC dotyczącymi postępowania¹⁸;
 - b) w zakresie, w jakim jest to wykonalne, sejnery:

¹⁸

https://www.iotc.org/sites/default/files/documents/2018/11/IOTC_turtles_for_web.pdf

- unikają otaczania żółwi morskich okrężnicami, a jeżeli żółw morski jest otoczony lub zaplątany, podejmują praktyczne kroki w celu jego bezpiecznego uwolnienia zgodnie z wytycznymi IOTC dotyczącymi postępowania;
 - uwalniają wszystkie znalezione żółwie morskie zaplątane w urządzenia do sztucznej koncentracji ryb lub inne narzędzia połowowe;
 - jeżeli żółw morski jest zaplątany w sieć, wyciąganie sieci musi zostać wstrzymane, gdy tylko żółw wydostanie się z wody. Przed wznowieniem wyciągania sieci operator powinien wypłacać żółwia, nie raniąc go, i pomóc przywrócić go do normalnego stanu przed ponownym wypuszczeniem go do wody; oraz
 - posiadają i stosują kaszorki, w stosownych przypadkach, do obchodzenia się z żółwiami morskimi.
2. O ile jest to wykonalne, unijne statki rybackie bezzwłocznie wyciągają na statek każdego schwytanego żółwia morskiego, który jest wycieńczony lub nie porusza się, oraz wspomagają jego powrót do normalnego stanu, w tym pomagają przy jego resuscytacji, przed bezpiecznym ponownym wpuszczeniem go do wody.
 3. Państwa członkowskie zapewniają, aby unijne statki rybackie stosowały odpowiednie techniki ograniczające ryzyko, techniki identyfikacyjne oraz techniki postępowania i usuwania haczyków, a także aby posiadały na statku wszelki niezbędny sprzęt do uwalniania żółwi morskich, podejmując wszelkie uzasadnione kroki zgodnie z wytycznymi dotyczącymi postępowania podanymi w kartach identyfikacyjnych żółwi morskich IOTC, zawartymi w wytycznych IOTC dotyczących postępowania, o których mowa w ust. 1 lit. a).
 4. Państwa członkowskie składają sprawozdania z wdrażania wytycznych FAO w sprawie zmniejszenia śmiertelności żółwi morskich w trakcie operacji połowowych¹⁹.
 5. Państwa członkowskie przesyłają Komisji wszystkie dane dotyczące interakcji ich statków z żółwiami morskimi, zgodnie z art. 51 ust. 1. Dane te obejmują zapisy dokonane w dzienniku połowowym lub poziom obecności obserwatorów oraz szacunkową całkowitą upadkowość żółwi morskich przypadkowo złowionych na ich łowiskach.
 6. Unijne statki rybackie zapisują wszystkie incydenty związane z żółwiami morskimi, jakie mają miejsce podczas operacji połowowych, w tym stan w chwili uwolnienia (martwe albo żywe), w dziennikach połowowych zgodnie z art. 14 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009. Incydenty te zgłaszają państwom członkowskim bandery, w miarę możliwości podając informacje na temat gatunku, miejsca połowu, stanu, działań podjętych na statku i miejsca uwolnienia. Państwa członkowskie przesyłają te informacje Komisji zgodnie z art. 51 ust. 1.

¹⁹

<http://www.fao.org/publications/card/en/c/525d1262-f0ae-5270-bd6e-ac4ab03bbaf9/>

Artykuł 22
Ptaki morskie

1. Unijne statki rybackie stosują środki ograniczające ryzyko w celu zmniejszenia poziomów przyłowu ptaków morskich na wszystkich obszarach połowowych, we wszystkich sezonach i na wszystkich łowiskach:
 - a) na obszarze na południe od 25 stopni szerokości geograficznej południowej wszystkie takłowce stosują co najmniej dwa z trzech środków ograniczających ryzyko wymienionych w załączniku 4 i spełniają minimalne normy dotyczące tych środków;
 - b) konstrukcja i rozmieszczenie podbór straszących są zgodne z dodatkowymi specyfikacjami zawartymi w załączniku 5.
2. Unijne statki rybackie rejestrują dane dotyczące przypadkowych przyłowów ptaków morskich w podziale na gatunki, w szczególności w ramach programu obecności obserwatorów regionalnych, o którym mowa w art. 30, i przekazują je Komisji zgodnie z art. 51 ust. 1. W miarę możliwości obserwatorzy wykonują zdjęcia ptaków morskich złowionych przez unijne statki rybackie i przekazują je krajowym ekspertom ds. ptaków morskich lub sekretariatowi IOTC w celu potwierdzenia ich identyfikacji.
3. Zgodnie z art. 51 ust. 5 państwa członkowskie informują Komisję o sposobie wdrażania programu obecności obserwatorów regionalnych, o którym mowa w art. 30.

Rozdział IV **Środki kontroli**

SEKCJA 1 **WARUNKI OGÓLNE**

Artykuł 23
Dokumentacja na unijnych statkach rybackich

1. Zgodnie z niniejszym rozporządzeniem unijne statki rybackie prowadzą dzienniki połowowe. Oryginalne zapisy zawarte w dziennikach połowowych przechowuje się na statku rybackim przez co najmniej 12 miesięcy.
2. Unijne statki rybackie posiadają na burcie ważne dokumenty wydane przez właściwy organ państwa członkowskiego bandery, w tym:
 - a) licencję, zezwolenie połowowe lub upoważnienie do połowów oraz warunki związane z licencją, zezwoleniem lub upoważnieniem;
 - b) nazwę statku;
 - c) port, w którym jest zarejestrowany statek, oraz numer lub numery rejestracyjne;
 - d) międzynarodowy sygnał wywoławczy;
 - e) imiona i nazwiska lub nazwy oraz adresy właścicieli oraz, w stosownych przypadkach, czarterującego;
 - f) długość całkowitą; oraz

- g) moc silnika w kW/koniach mechanicznych, w stosownych przypadkach.
3. Państwa członkowskie regularnie, co najmniej raz w roku, sprawdzają ważność dokumentów, które mają być przechowywane na statkach rybackich.
4. Państwa członkowskie zapewniają, aby wszystkie dokumenty przechowywane na statkach oraz wszelkie późniejsze poprawki do nich wydawał i poświadczał właściwy organ oraz aby były one oznaczone w sposób umożliwiający ich łatwą identyfikację zgodnie z ogólnie przyjętymi normami, takimi jak standardowa specyfikacja oznaczeń i znaków identyfikacyjnych statków rybackich FAO²⁰.

SEKCJA 2

REJESTR STATKÓW

Artykuł 24

Rejestr upoważnionych statków rybackich

1. W rejestrze statków rybackich IOTC figurują następujące unijne statki rybackie:
- a) statki o długości całkowitej wynoszącej co najmniej 24 m;
 - b) statki o długości całkowitej mniejszej niż 24 metry, jeżeli unijne statki rybackie dokonują połowów poza wyłączną strefą ekonomiczną (w.s.e.).
2. Unijne statki rybackie, które nie figurują w rejestrze IOTC, o którym mowa w ust. 1, nie są upoważnione do połowu, zatrzymywania na statku, przeladunku ani wyładunku gatunków IOTC ani wspierania jakiejkolwiek działalności połowowej czy wypuszczania dryfujących urządzeń do sztucznej koncentracji ryb na obszarze. Niniejszy przepis nie ma zastosowania do statków o długości całkowitej mniejszej niż 24 metry, prowadzących działalność w obrębie w.s.e. państwa członkowskiego.
3. Państwa członkowskie przedkładają Komisji wykaz statków spełniających wymogi ust. 1, które są upoważnione do prowadzenia działalności na obszarze. Wykaz ten zawiera następujące informacje dotyczące każdego statku:
- a) nazwę statku lub statków, numer lub numery rejestracyjne;
 - b) numer IMO;
 - c) poprzednią nazwę lub nazwy (jeżeli dotyczy) lub wskazanie braku dostępności;
 - d) poprzednią banderę lub bandery (jeżeli dotyczy) lub wskazanie braku dostępności;
 - e) szczegółowe informacje dotyczące wcześniejszego usunięcia z innych rejestrów (jeżeli dotyczy) lub wskazanie braku dostępności;
 - f) międzynarodowy radiowy sygnał wywoławczy lub sygnały wywoławcze (jeżeli dotyczy) lub wskazanie braku dostępności;
 - g) port rejestracji;
 - h) rodzaj statku lub statków, długość całkowitą (m) i pojemność brutto;
 - i) całkowitą objętość ładowni w metrach sześciennych;
 - j) imię i nazwisko lub nazwę oraz adres właściciela lub właścicieli oraz operatora lub operatorów;

²⁰

<http://www.fao.org/3/a-i7783e.pdf>

- k) imię i nazwisko lub nazwę oraz adres właściciela ekonomicznego lub właścicieli ekonomicznych, jeżeli są znane i różnią się od właściciela/operatora statku, lub wskazanie braku dostępności;
- l) nazwę, adres i numer rejestracyjny przedsiębiorstwa eksploatującego statek (jeżeli dotyczy);
- m) stosowane narzędzie lub narzędzia;
- n) okres lub okresy, w których jest upoważniony do połowu lub przeładunku;
- o) kolorowe zdjęcia statku pokazujące:
 - prawą i lewą burtę, oba pokazujące całą konstrukcję;
 - dziób;
 - co najmniej jedno zdjęcie wyraźnie pokazujące co najmniej jedną z oznak rybackich określonych w lit. a).

W przypadku statków nieupoważnionych do prowadzenia działalności poza w.s.e. państwa członkowskiego wymóg określony w ust. 3 lit. o) obowiązuje od dnia 1 stycznia 2022 r.

4. Państwa członkowskie niezwłocznie informują Komisję o wszelkich uzupełnieniach, usunięciach lub zmianach w rejestrze IOTC. Komisja bezzwłocznie przesyła te informacje sekretariatowi IOTC.
5. W stosownych przypadkach Komisja w ciągu roku dostarcza sekretariatowi IOTC aktualne informacje dotyczące unijnych statków rybackich zarejestrowanych w rejestrze IOTC, o którym mowa w ust. 1.

Artykuł 25

Przekazywanie informacji

Informacje, które państwa członkowskie mają obowiązek przekazać Komisji zgodnie z art. 24, są przekazywane w formie elektronicznej zgodnie z art. 39 rozporządzenia (UE) 2017/2403.

Artykuł 26

Upoważnienie statków rybackich

1. Państwa członkowskie wydają upoważnienie do połowów gatunków IOTC dla statków rybackich pływających pod ich banderą zgodnie z art. 21 rozporządzenia (UE) 2017/2403.
2. Państwa członkowskie przedkładają Komisji zaktualizowany wzór oficjalnego upoważnienia do połowów poza krajową jurysdykcją i aktualizują te informacje za każdym razem, gdy nastąpiły w nich zmiany. Komisja bezzwłocznie przesyła te informacje sekretariatowi IOTC. Wzór zawiera następujące informacje:
 - a) nazwę właściwego organu;
 - b) imię i nazwisko oraz dane kontaktowe pracownika właściwego organu;
 - c) podpis pracownika właściwego organu; oraz
 - d) oficjalną pieczęć właściwego organu.

3. Wzór, o którym mowa w ust. 2, jest wykorzystywany wyłącznie do celów monitorowania, kontroli i nadzoru, przy czym różnica między wzorem a upoważnieniem znajdującym się na statku nie stanowi naruszenia, ale skłoni państwo kontrolujące do wyjaśnienia tej kwestii ze wskazanym właściwym organem państwa bandery danego statku.

Artykuł 27

Obowiązki państw członkowskich wydających upoważnienia do połowów

1. Państwa członkowskie:
- a) upoważniają statki do prowadzenia działalności na obszarze tylko w przypadku, gdy są one w stanie spełnić wymogi i wywiązać się z obowiązków wynikających z umowy IOTC, niniejszego rozporządzenia oraz CMM;
 - b) podejmują niezbędne działania w celu zapewnienia, aby ich statki rybackie przestrzegały przepisów niniejszego rozporządzenia oraz CMM;
 - c) podejmują niezbędne działania w celu zapewnienia, aby ich pomocnicze statki rybackie posiadały ważne dowody rejestracji statków oraz ważne upoważnienia do połowów lub przeładunku;
 - d) potwierdzają, że ich upoważnione statki rybackie nie prowadziły w przeszłości połowów NNN lub, jeżeli miało to miejsce, że nowy właściciel przedstawił wystarczające dowody potwierdzające, że:
 - poprzedni właściciele i operatorzy nie mają żadnego interesu prawnego, ekonomicznego ani finansowego związanymi z tymi statkami ani nie sprawują nad nimi kontroli;
 - strony incydentu związanego połowami NNN oficjalnie rozwiązały tę kwestię, a sankcje dobiegły końca;
 - po uwzględnieniu wszystkich istotnych faktów ich pomocnicze statki rybackie nie prowadzą połowów NNN ani nie mają z nimi związku;
 - e) zapewniają, na ile umożliwia to ustawodawstwo krajowe, aby właściciele i operatorzy ich pomocniczych statków rybackich nie uczestniczyli w połowach tuńczyka prowadzonych przez statki niezarejestrowane w rejestrze IOTC, o którym mowa w art. 24 ust. 1, ani nie mieli z nimi związku;
 - f) podejmują niezbędne działania w celu zapewnienia, na ile umożliwia to ustawodawstwo krajowe, aby właściciele pomocniczych statków rybackich figurujący w rejestrze IOTC, o którym mowa w art. 24 ust. 1, byli obywatelami lub osobami prawnymi z państwa członkowskiego bandery, tak aby w razie potrzeby można było podjąć wobec nich potencjalne działania kontrolne lub karne.
2. Zgodnie z art. 51 ust. 5 państwa członkowskie składają Komisji sprawozdanie z wyników przeglądu działań i środków wdrożonych na podstawie ust. 1.
3. Państwa członkowskie, które wydają licencje swoim upoważnionym statkom rybackim, składają Komisji roczne sprawozdania ze wszystkich środków wdrożonych zgodnie z załącznikiem I do CMM 05/07, korzystając ze wzoru określonego w załączniku II do CMM 05/07 i zgodnie z art. 51 niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 28

Środki przeciwko statkom niefigurującym w rejestrze IOTC

1. Unijne statki rybackie, które nie figurują w rejestrze IOTC, o którym mowa w art. 24 ust. 1, nie są upoważnione do połowu, zatrzymywania na statku, przeładunku ani wyładunku gatunków IOTC na obszarze.
2. W celu zapewnienia skuteczności niniejszego rozporządzenia w odniesieniu do gatunków objętych programami dotyczącymi dokumentów statystycznych państwa członkowskie:
 - a) zatwierdzają dokumenty statystyczne wyłącznie w odniesieniu do unijnych statków figurujących w rejestrze IOTC;
 - b) wymagają, aby w przypadku przywozu na terytorium CPC gatunkom objętym programami dotyczącymi dokumentów statystycznych, złowionym przez unijne statki rybackie na obszarze, towarzyszyły dokumenty statystyczne; oraz
 - c) w przypadku przywozu połowu gatunków objętych programami dotyczącymi dokumentów statystycznych współpracują z państwami członkowskimi bandery statków poławiających te gatunki, aby zapewnić, by dokumenty statystyczne nie były sfałszowane ani nie zawierały informacji wprowadzających w błąd.
3. Państwa członkowskie powiadamiają Komisję o wszelkich informacjach faktycznych wskazujących, że istnieją uzasadnione powody, by podejrzewać, iż statki niefigurujące w rejestrze IOTC prowadzą połowy lub przeładunek gatunków IOTC na obszarze. Komisja bezzwłocznie przesyła te informacje sekretariatowi IOTC.

Artykuł 29

Rejestr aktywnych statków poławiających tuńczyka i włócznika

1. Do dnia 1 lutego każdego roku państwa członkowskie, których statki poławiają tuńczyki i włóczniki na obszarze, przedkładają Komisji, korzystając z odpowiedniego wzoru sprawozdania IOTC, wykaz statków rybackich pływających pod ich banderą, które w poprzednim roku prowadziły działalność na obszarze:
 - a) mających więcej niż 24 metry długości całkowitej;
 - b) lub w przypadku statków krótszych niż 24 metry – działających na wodach poza w.s.e. państwa bandery.
2. Komisja przesyła te informacje sekretariatowi IOTC do dnia 15 lutego każdego roku.
3. Wykaz statków, o którym mowa w ust. 1, zawiera następujące informacje o każdym ze statków:
 - a) numer IOTC;
 - b) nazwę i numer rejestracyjny;
 - c) numer IMO, jeżeli jest dostępny;
 - d) poprzednią banderę (jeżeli dotyczy);
 - e) międzynarodowy radiowy sygnał wywoławczy (jeżeli dotyczy);
 - f) rodzaj statku, długość i pojemność brutto;

- g) imię i nazwisko lub nazwę oraz adres właściciela, czarterującego lub operatora (w stosownych przypadkach);
- h) główne gatunki docelowe; oraz
- i) okres upoważnienia.

SEKCJA 3

PROGRAM OBECNOŚCI OBSERWATORÓW REGIONALNYCH

Artykuł 30

Program obecności obserwatorów regionalnych

1. Unijne statki rybackie o długości całkowitej wynoszącej co najmniej 24 m oraz mające mniej niż 24 m i prowadzące połowy poza swoją w.s.e. zapewniają, aby podczas połowów na obszarze co najmniej 5 % liczby operacji/wystawień dla każdego rodzaju narzędzi podlegało obserwacji przez obserwatorów zatwierdzonych w ramach programu obecności obserwatorów regionalnych.
2. Jeżeli na sejnierze znajduje się obserwator, o którym mowa w ust. 1, monitoruje on również połowy przy wylądunku w celu określenia składu połowów opastuna.
3. Wymóg określony w ust. 2 nie ma zastosowania do państw członkowskich, które posiadają już plan pobierania próbek, którego zakres spełnia wymogi określone w ust. 1.

Artykuł 31

Obowiązki obserwatorów

1. Obserwatorzy na unijnych statkach rybackich:
 - a) zapisują i zgłaszają informacje dotyczące działalności połowowej oraz weryfikują pozycje statku;
 - b) w miarę możliwości obserwują i szacują połowy w celu określenia składu połowów i monitorowania odrzutów, przyłowów i częstotliwości występowania poszczególnych rozmiarów;
 - c) rejestrują rodzaj narzędzia, rozmiar oczek sieci i mocowania stosowane przez kapitana;
 - d) gromadzą informacje umożliwiające kontrolę krzyżową wpisów do dzienników połowowych (skład gatunkowy i ilości, masa w relacji pełnej i przetworzona oraz lokalizacja, zależnie od dostępności); oraz
 - e) wykonują prace naukowe na wniosek komitetu naukowego IOTC.
2. W ciągu 30 dni od zakończenia każdego rejsu obserwator przedstawia sprawozdanie państwu członkowskiemu bandery. Sprawozdanie należy przedstawić w podziale na obszary o wymiarach 1 ° szerokości geograficznej na 1 ° długości geograficznej. Państwa członkowskie przesyłają Komisji każde sprawozdanie w ciągu 140 dni od jego otrzymania, ale są zobowiązane zapewnić stały przepływ sprawozdań od obserwatora umieszczonego na flocie takłowców przez cały rok. Komisja przesyła te sprawozdania sekretariatowi IOTC w ciągu 10 dni.

Artykuł 32

Osoby pobierające próbki w terenie

1. Osoby pobierające próbki w terenie monitorują liczbę wyładunków dokonywanych przez tradycyjne unijne statki rybackie w miejscu wyładunku. W przypadku tradycyjnych statków rybackich osoby pobierające próbki w terenie uwzględniają co najmniej 5 % całkowitej liczby rejsów połowowych takich statków lub całkowitej liczby prowadzących działalność statków rybackich.
2. Osoby pobierające próbki w terenie gromadzą informacje na lądzie podczas rozładunku statków rybackich. Programy pobierania próbek w terenie mogą być wykorzystywane do ilościowego określenia połowów, zatrzymanego przyłowu i zbierania zwróconych znaczków do znakowania.
3. Osoby pobierające próbki w terenie monitorują połowy w miejscu wyładunku w celu określenia struktury długościowej w podziale na rodzaj łodzi, narzędzia i gatunki lub wykonują prace naukowe, o jakie poprosi komitet naukowy IOTC.

Artykuł 33

Obowiązki państw członkowskich

1. Państwa członkowskie rekrutują wykwalifikowanych obserwatorów, których delegują na statki pływające pod ich banderą.
2. Państwa członkowskie:
 - a) wprowadzają wszelkie niezbędne środki w celu zapewnienia, aby obserwatorzy byli w stanie wykonywać swoje obowiązki w kompetentny i bezpieczny sposób;
 - b) zapewniają, aby obserwatorzy zmieniali statki pomiędzy okresami oddelegowania;
 - c) zapewniają, aby na statku, na którym jest obecny obserwator, było zagwarantowane odpowiednie wyżywienie i zakwaterowanie podczas pobytu obserwatora, na tym samym poziomie co w przypadku oficerów, o ile to możliwe;
 - d) zapewniają, aby kapitan statku współpracował z obserwatorami, tak aby mogli oni bezpiecznie wykonywać swoje obowiązki, w tym zapewniał, w razie potrzeby, dostęp do zatrzymanego połowu oraz połowu przeznaczanego do odrzutu; oraz
 - e) ponoszą koszty programu obecności obserwatorów.
3. Państwa członkowskie zgłaszają Komisji liczbę monitorowanych statków i osiągnięty zasięg w podziale na rodzaje narzędzi zgodnie z art. 51 ust. 6.

SEKCJA 4

MONITOROWANIE I NADZÓR

Artykuł 34

System monitorowania statków

1. Nie później niż w ciągu dwóch dni roboczych od wykrycia awarii technicznej lub niedziałania urządzenia monitorującego statek na unijnym statku rybackim lub od powiadomienia o tym państwa członkowskie przekazują pozycję geograficzną statku

sekretariatowi IOTC lub zapewniają przekazanie tej pozycji sekretariatowi IOTC przez kapitana lub właściciela statku lub ich przedstawiciela.

2. W przypadku gdy państwo członkowskie podejrzewa, że co najmniej jedno z pokładowych urządzeń monitorujących statek na statku innego państwa członkowskiego bandery lub innego CPC nie spełnia wymaganych warunków operacyjnych lub że doszło do manipulacji, niezwłocznie powiadamia ono o tym Komisję, która przekazuje powiadomienie sekretariatowi IOTC i państwu bandery statku.

Artykuł 35

Czarterowanie

1. Czarterowanie podlega następującym warunkom:
 - a) CPC bandery wyraziło pisemną zgodę na zawarcie umowy czarterowej;
 - b) czas trwania operacji połowowej zgodnie z umową czarterową nie przekracza w sumie 12 miesięcy w dowolnym roku kalendarzowym;
 - c) statki rybackie, które mają być czarterowane, należy zarejestrować u właściwego CPC, który wyraźnie zgadza się przestrzegać CMM oraz egzekwować je na swoich statkach. Wszystkie CPC bandery skutecznie wypełniają obowiązek kontrolowania swoich statków rybackich w celu zapewnienia zgodności z CMM;
 - d) statki rybackie, które mają być czarterowane, figurują w rejestrze IOTC, o którym mowa w art. 24, i są upoważnione do działania na obszarze;
 - e) jeżeli czarterujący CPC zezwolił czarterowanemu statkowi na prowadzenie działalności na morzu pełnym, CPC bandery odpowiada za kontrolę połowów na morzu pełnym prowadzonych na podstawie umowy czarterowej;
 - f) czarterowane statki zgłaszają dane dotyczące systemu monitorowania statków (VMS) oraz dane dotyczące połowów zarówno czarterującemu CPC, jak i CPC bandery oraz sekretariatowi IOTC, zgodnie z systemem zgłaszania czarteru określonym w załączniku 6;
 - g) wszystkie połowy, w tym przyłowy i odrzuty, dokonane zgodnie z umową czarterową zalicza się na poczet kwot lub możliwości połowowych czarterującego CPC. Obecność obserwatorów na takich czarterowanych statkach zalicza się na poczet wskaźnika objęcia czarterującego CPC programem obecności obserwatorów w odniesieniu do jego działalności połowowej na podstawie umowy czarterowej;
 - h) czarterujący CPC zgłasza do IOTC wszystkie połowy, w tym przyłowy i odrzuty, oraz inne informacje wymagane przez IOTC;
 - i) czarterowane statki należy odpowiednio wyposażać w VMS, a narzędzia połowowe oznakować w celu skutecznego zarządzania rybołówstwem;
 - j) obecność obserwatorów obejmuje co najmniej 5 % nakładu połowowego;
 - k) czarterowane statki posiadają licencję połowową wydaną przez czarterujący CPC i nie figurują w wykazie statków NNN IOTC;

- l) czarterowanych statków nie upoważnia się do korzystania z kwoty CPC bandery i w żadnym przypadku nie upoważnia się statku do połowów w ramach więcej niż jednej umowy czarterowej jednocześnie;
- m) wyładunek odbywa się w portach CPC lub pod bezpośrednim nadzorem CPC w celu zapewnienia, by działalność czarterowanych statków nie naruszała CMM.

Artykuł 36

System zgłaszania czarteru

1. Czarterujące państwo członkowskie zgłasza Komisji każdy statek, który należy zidentyfikować jako czarterowany zgodnie z niniejszym artykułem, niezwłocznie i nie później niż 50 godzin przed rozpoczęciem działalności połowowej w ramach umowy czarterowej, poprzez niezwłoczne przekazanie drogą elektroniczną następujących informacji w odniesieniu do każdego czarterowanego statku:
 - a) nazwy (zarówno w oryginalnym języku rejestracji, jak i w alfabecie łacińskim) i numeru rejestracyjnego czarterowanego statku oraz numeru IMO;
 - b) imienia i nazwiska lub nazwy oraz adresu do kontaktu uprawnionego właściciela statku;
 - c) opisu statku, w tym długości całkowitej, rodzaju statku i metody lub metod połowu, jakie mają być stosowane w ramach czarteru;
 - d) kopii umowy czarterowej i wszelkich upoważnień do połowów lub licencji, które wydało statkowi, w tym kwotę lub możliwość połowową przyznaną statkowi oraz okres obowiązywania umowy czarterowej;
 - e) swojej zgody na umowę czarterową; oraz
 - f) środków przyjętych w celu wykonania powyższych przepisów.
2. Państwo członkowskie bandery zgłasza Komisji każdy statek, który należy zidentyfikować jako czarterowany zgodnie z niniejszym artykułem, niezwłocznie i nie później niż 50 godzin przed rozpoczęciem działalności połowowej w ramach umowy czarterowej, poprzez przekazanie drogą elektroniczną informacji, o których mowa w ust. 1, w odniesieniu do każdego czarterowanego statku.
3. Po otrzymaniu od państw członkowskich informacji określonych w ust. 1 lub 2 Komisja przekazuje sekretariatowi IOTC następujące informacje:
 - a) swoją zgodę na umowę czarterową;
 - b) środki przyjęte w celu wykonania tych przepisów; oraz
 - c) swoją zgodę na zachowanie zgodności z CMM.
4. Państwa członkowskie, o których mowa w ust. 1 i 2, bezzwłocznie informują Komisję o rozpoczęciu, zawieszeniu, wznowieniu i zakończeniu operacji połowowych na podstawie umowy czarterowej.
5. Do dnia 10 lutego każdego roku państwa członkowskie czarterujące statki rybackie zgłaszają Komisji szczegółowe informacje dotyczące umów czarterowych zawartych w poprzednim roku kalendarzowym, w tym informacje na temat połowów i nakładu połowowego wykorzystanego przez czarterowane statki oraz osiągniętego poziomu obecności obserwatorów na czarterowanych statkach zgodnie z art. 35 ust. 1 lit. j). Komisja przesyła te informacje sekretariatowi IOTC do dnia 28 lutego każdego roku.

Artykuł 37

Statki bez przynależności państwowej

W przypadku gdy statek lub statek powietrzny państwa członkowskiego zaobserwuje statki rybackie, co do których istnieje podejrzenie lub potwierdzono, że nie posiadają przynależności państwowej i istnieje prawdopodobieństwo, że prowadzą połowy na morzu pełnym obszaru, to państwo członkowskie zgłasza taką obserwację Komisji, która bezzwłocznie przesyła informację sekretariatowi IOTC.

Artykuł 38

Statki rybackie pływające pod tanimi banderami

W przypadku dużych taklowców do połowu tuńczyka pływających pod tanimi banderami państwa członkowskie:

- a) odmawiają wylądunku i przeładunku przez statki pływające pod tanią banderą, które prowadzą działalność połowową zmniejszającą skuteczność środków przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu lub przyjętych przez IOTC;
- b) podejmują wszelkie możliwe działania w celu nakłonienia swoich importerów, przewoźników i innych zainteresowanych operatorów do niezawierania transakcji i udziału w przeładunkach dotyczących tuńczyka i tuńczykowatych złowionych przez statki prowadzące działalność połowową pod tanią banderą;
- c) wzywają swoich producentów i innych zainteresowanych przedsiębiorców do zapobiegania wykorzystywaniu ich statków oraz sprzętu/urządzeń do operacji połowowych taklowców pod tanią banderą; oraz
- d) monitorują działalność statków rybackich pływających pod tanią banderą, w tym działania w zakresie pobierania próbek z portów prowadzone przez sekretariat IOTC, oraz wymieniają się odnośnymi informacjami.

Rozdział V

Dane dotyczące połowów i porozumienia w sprawie dostępu

SEKCJA 1

KONTROLA DANYCH DOTYCZĄCYCH POŁOWÓW

Artykuł 39

Zapis danych dotyczących połowów i nakładu połowowego

1. Unijne statki rybackie prowadzą elektroniczny dziennik połowowy w celu rejestrowania danych, który obejmuje – jako wymóg minimalny – informacje i zbiór danych określone w załączniku 1.
2. Dziennik połowowy wypełnia kapitan statku rybackiego i przedkłada go państwu członkowskiemu bandery, jak również państwu nadbrzeżnemu, w którego w.s.e. prowadził połowy unijny statek rybacki. Państwu nadbrzeżnemu dostarcza się tylko tę część dziennika połowowego, która odpowiada działalności prowadzonej we w.s.e. państwa nadbrzeżnego.

3. Państwa członkowskie przekazują Komisji wszystkie dane za dany rok w zagregowanej formie w swoich dorocznych sprawozdaniach, zgodnie z art. 51 ust. 1.

Artykuł 40

Świadectwo połowowe dotyczące opastuna

1. Każdemu opastunowi przywożonemu na terytorium państwa członkowskiego musi towarzyszyć dokument statystyczny IOTC dotyczący opastuna, zgodnie z dodatkiem 1 do załącznika I do CMM 01/06, lub świadectwo powrotnego wywozu IOTC dotyczące opastuna spełniające wymogi dodatku 2 do załącznika I do CMM 01/06.
2. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1 opastun złowiony przez sejner lub statki do połowu wędami (klipery tuńczykowe) i przeznaczony głównie do przemysłu konserwowego na obszarze nie podlega temu wymogowi statystycznemu.
3. Dokumenty, o których mowa w ust. 1, zatwierdza się zgodnie z formatem określonym w dodatku 4 do załącznika I do CMM 01/06, zgodnie z poniższymi zasadami:
 - a) dokument statystyczny IOTC dotyczący opastuna zatwierdza państwo członkowskie bandery statku, który złowił tuńczyka, lub – jeżeli statek prowadzi działalność na podstawie umowy czarterowej – państwo, które dokonało wywozu tuńczyka; oraz
 - b) świadectwo powrotnego wywozu IOTC dotyczące opastuna zatwierdza państwo, które dokonało powrotnego wywozu tuńczyka;
 - c) dokumenty statystyczne dotyczące opastuna złowionego przez unijne statki może zatwierdzić państwo członkowskie, w którym wyładowano produkty, pod warunkiem że odpowiednie ilości opastuna są wywożone poza Unię z terytorium państwa członkowskiego wyładunku.
4. Do dnia 15 marca każdego roku (za okres od dnia 1 lipca do dnia 31 grudnia poprzedniego roku) oraz do dnia 15 września (za okres od dnia 1 stycznia do dnia 30 czerwca bieżącego roku) państwa członkowskie, które dokonują przywozu opastuna, przekazują Komisji dane zebrane w ramach programu dotyczącego statystycznej dokumentacji połowów opastuna, zgodnie ze wzorem określonym w dodatku 3 do załącznika I do CMM 01/06. Komisja analizuje te informacje i przesyła je sekretariatowi IOTC odpowiednio do dnia 1 kwietnia i 1 października.
5. Państwa członkowskie, które dokonują wywozu opastuna, sprawdzają dane dotyczące wywozu po otrzymaniu danych dotyczących przywozu określonych w ust. 4 i zgodnie z art. 51 ust. 5 każdego roku zgłaszają wyniki Komisji.

Rozdział VI

Środki stosowane przez państwo portu, inspekcja, egzekwowanie oraz NNN

SEKCJA 1

ŚRODKI STOSOWANE PRZEZ PAŃSTWO PORTU

Artykuł 41

Punkty kontaktowe i wyznaczone porty

1. Państwo członkowskie, które zamierza udzielić dostępu do swoich portów statkom rybackim państw trzecich przewożącym gatunki IOTC złowione na obszarze lub produkty rybołówstwa uzyskane z gatunków IOTC, których wcześniej nie wyładowano ani nie przeładowano:
 - a) wyznacza port, o wejście do którego mogą wystąpić statki rybackie państw trzecich na podstawie art. 5 rozporządzenia (WE) nr 1005/2008;
 - b) wyznacza punkt kontaktowy do celów odbierania uprzedniego powiadomienia na podstawie art. 6 rozporządzenia (WE) nr 1005/2008;
 - c) wyznacza punkt kontaktowy do celów otrzymywania sprawozdań z inspekcji na podstawie art. 11 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1005/2008.
2. Państwa członkowskie zgłaszają Komisji wszelkie zmiany w wykazie wyznaczonych punktów kontaktowych i wyznaczonych portów co najmniej 30 dni przed wejściem tych zmian w życie. Komisja przesyła te informacje sekretariatowi IOTC co najmniej 15 dni przed wejściem tych zmian w życie.

Artykuł 42

Uprzednie powiadomienie

1. Na zasadzie odstępstwa od art. 6 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1005/2008 termin uprzedniego powiadomienia wynosi co najmniej 48 godzin przed szacunkowym czasem przybycia do portu.
2. Na zasadzie odstępstwa od art. 6 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1005/2008 informacje, które mają przekazywać kapitanowie statków rybackich państw trzecich lub ich przedstawiciele, to informacje wymagane na podstawie załącznika I do CMM 16/11, do których dołącza się świadectwo połowowe zatwierdzone zgodnie z rozdziałem III rozporządzenia (WE) nr 1005/2008, jeżeli statek rybacki państwa trzeciego przewozi produkty rybołówstwa IOTC.
3. Uprzednie powiadomienie, o którym mowa w art. 6 rozporządzenia (WE) nr 1005/2008, oraz informacje wymagane na podstawie ust. 2 niniejszego artykułu można przekazać drogą elektroniczną za pomocą aplikacji e-PSM²¹.
4. Państwa członkowskie portu mogą również zażądać wszelkich dodatkowych informacji w celu stwierdzenia, czy statki rybackie, o których mowa w ust. 1, prowadzą lub prowadziły połowy NNN lub związane z nimi działania.

²¹

<https://www.iotc.org/compliance/port-state-measures>

Zezwolenie na wpłynięcie do portów oraz wyładunek i przeładunek w portach

1. Po otrzymaniu odpowiednich informacji na podstawie art. 42 niniejszego rozporządzenia państwo członkowskie portu podejmuje decyzję, czy zezwolić statkowi rybackiemu państwa trzeciego na wpłynięcie do swoich portów i korzystanie z nich, czy odmówić mu takiej możliwości. W przypadku odmowy wypuszczenia statku rybackiego państwa trzeciego państwo członkowskie portu informuje o tym państwo bandery statku oraz Komisję, która niezwłocznie przesyła informację sekretariatowi IOTC. Państwa członkowskie portu odmawiają prawa wpłynięcia do portu statkom rybackim figurującym w wykazie IOTC statków NNN.
2. W przypadku otrzymania uprzedniego powiadomienia za pomocą aplikacji e-PSM państwo członkowskie portu przekazuje swoją decyzję o zezwoleniu lub odmowie zezwolenia na wpłynięcie do portu za pomocą tej samej aplikacji.
3. Zgodnie z art. 8 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1005/2008 w przypadku statków transportowych wymagana jest deklaracja przeładunkowa IOTC, a statki te przedkładają taką deklarację co najmniej 48 godzin przed planowanym czasem wyładunku. Państwa członkowskie, w których mają być wyładowane przeładunki, wdrażają odpowiednie środki w celu sprawdzenia dokładności otrzymanych informacji i współpracują z państwem bandery statku transportowego, z każdym państwem portu mającym związek z przeładunkami, które mają być wyładowane, oraz z państwami bandery zaangażowanych statków rybackich dokonujących połowów w celu zapewnienia zgodności wyładunków ze zgłoszoną ilością połowu każdego statku rybackiego dokonującego połowu. Taką weryfikację należy przeprowadzić w sposób, który zapewni minimalny stopień ingerencji i utrudnień dla statku transportowego i nie spowoduje pogorszenia jakości ryb.
4. Jeżeli państwo członkowskie portu otrzyma od statku rybackiego deklarację wyładunkową lub przeładunkową na podstawie art. 8 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1005/2008, państwo członkowskie portu wdraża odpowiednie środki w celu sprawdzenia dokładności otrzymanych informacji i współpracuje z CPC bandery w celu dopilnowania, aby wyładunki lub przeładunki były zgodne z ilością połowów zgłoszoną dla każdego statku łowczego.
5. Do dnia 15 czerwca każdego roku każde państwo członkowskie portu przedkłada Komisji wykaz statków rybackich, które nie pływają pod banderą tego państwa członkowskiego portu i które wyładowały w ich portach tuńczyka i tuńczykowate złowione na obszarze w poprzednim roku kalendarzowym. Informacje te zamieszcza się w odpowiednim wzorze sprawozdania IOTC i zawierają one szczegóły dotyczące składu połowu według masy i wyładowanych gatunków. Komisja analizuje takie sprawozdania i przesyła je sekretariatowi IOTC do dnia 30 czerwca każdego roku.

SEKCJA 2
INSPEKCJA

Inspekcje w portach

1. Każdego roku państwo członkowskie portu przeprowadza w swoich wyznaczonych portach inspekcję co najmniej 5 % wszystkich wyładunków lub przeładunków

związanych z gatunkami IOTC dokonanych przez statki rybackie, które nie pływają pod banderą tego państwa członkowskiego portu.

2. Inspekcje obejmują monitorowanie całego wyładunku lub przeładunku oraz kontrolę krzyżową ilości podanych w uprzednim powiadomieniu w podziale na gatunki oraz rzeczywiście wyładowanych lub przeładowanych ilości w podziale na gatunki. Po zakończeniu wyładunku lub przeładunku inspektor weryfikuje i odnotowuje ilości (w podziale na gatunki) ryb pozostałych na statku.

Artykuł 45

Procedura inspekcji

1. Niniejszy artykuł ma zastosowanie w uzupełnieniu zasad dotyczących procedury inspekcji ustanowionych w art. 10 rozporządzenia (WE) nr 1005/2008.
2. Inspektorzy z państw członkowskich portu są odpowiednio wykwalifikowanymi inspektorami upoważnionymi do tego celu i posiadają ważny dokument tożsamości, który przedstawiają kapitanowi statku, który ma zostać poddany inspekcji.
3. Jako minimalną normę państwa członkowskie portu zapewniają, aby ich inspektorzy wykonywali zadania określone w załączniku II do CMM 16/11. Podczas inspekcji w swoich portach państwa członkowskie portu wymagają, aby kapitan statku udzielił inspektorom wszelkiej niezbędnej pomocy i wszelkich niezbędnych informacji oraz przedstawił odpowiednie materiały i dokumenty, które mogą być wymagane, lub ich poświadczone kopie.
4. W pisemnym sprawozdaniu z wyników każdej inspekcji każde państwo członkowskie portu zamieszcza co najmniej informacje określone w załączniku III do CMM 16/11. W ciągu 3 dni roboczych od zakończenia inspekcji państwo członkowskie portu przekazuje kopię sprawozdania z inspekcji oraz, na żądanie, jego oryginał lub poświadczoną kopię, kapitanowi statku poddanego inspekcji, państwu bandery oraz Komisji, która przesyła sprawozdanie sekretariatowi IOTC.
5. Do dnia 15 czerwca każdego roku państwa członkowskie portu przedkładają Komisji wykaz statków rybackich, które nie pływają pod banderą tego państwa członkowskiego portu i które wyładowały w ich portach tuńczyka i tuńczykowate złowione na obszarze IOTC w poprzednim roku kalendarzowym. Informacje te zawierają szczegóły dotyczące składu połowu według masy i wyładowanych gatunków. Komisja przesyła te informacje sekretariatowi IOTC do dnia 1 lipca każdego roku.

SEKCJA 3

EGZEKWOWANIE

Artykuł 46

Procedura w przypadku znalezienia podczas inspekcji w porcie dowodów naruszenia środków IOTC

1. Jeżeli informacje zebrane podczas inspekcji stanowią dowody na to, że statek rybacki naruszył środki IOTC, oprócz art. 11 rozporządzenia (WE) nr 1005/2008 zastosowanie ma niniejszy artykuł.
2. Właściwe organy państwa członkowskiego portu przekazują Komisji kopię sprawozdania z inspekcji możliwie jak najszybciej, w każdym przypadku w ciągu

trzech dni roboczych. Komisja bezzwłocznie przekazuje to sprawozdanie sekretariatowi IOTC oraz punktowi kontaktowemu CPC bandery.

3. Państwa członkowskie portu bezzwłocznie powiadamiają o działaniach podjętych w przypadku naruszeń właściwy organ CPC bandery oraz Komisję, która przesyła te informacje sekretariatowi IOTC.

Artykuł 47

Domniemane naruszenia zgłoszone przez państwa członkowskie

1. Przy użyciu formularza sprawozdawczego zawartego w załączniku I do CMM 18/03 państwa członkowskie przedkładają Komisji wszelkie udokumentowane informacje świadczące o możliwych przypadkach nieprzestrzegania przez jakikolwiek statek rybacki środków ochrony i zarządzania IOTC na obszarze w ciągu ostatnich dwóch lat, co najmniej 40 dni przed dorocznym posiedzeniem IOTC. Komisja analizuje te informacje i w stosownych przypadkach przesyła je sekretariatowi IOTC co najmniej 30 dni przed jego dorocznym posiedzeniem.
2. Udokumentowanym informacjom, o których mowa w ust. 1, towarzyszą informacje dotyczące działalności połowowej NNN prowadzonej przez każdy ze statków figurujących w wykazie, w tym m.in.:
 - a) sprawozdania dotyczące domniemanej działalności połowowej NNN w odniesieniu do obowiązującego CMM;
 - b) informacje handlowe uzyskane na podstawie odpowiednich danych statystycznych dotyczących handlu, takich jak dane z dokumentów statystycznych i innych weryfikowalnych krajowych lub międzynarodowych danych statystycznych;
 - c) informacje uzyskane z innych źródeł lub zgromadzone na łowiskach, takie jak:
 - informacje zebrane w wyniku inspekcji przeprowadzonych w porcie lub na morzu; lub
 - informacje od państw nadbrzeżnych, w tym dane z transponderów VMS lub systemu automatycznej identyfikacji (AIS), dane z nadzoru z satelitów lub zasobów powietrznych albo morskich; lub
 - programy IOTC, z wyjątkiem przypadków, gdy w takim programie przewidziano, że zebrane informacje mają być traktowane jako poufne; lub
 - informacje i dane wywiadowcze zebrane przez osoby trzecie.

Artykuł 48

Domniemane naruszenia zgłoszone przez CPC i sekretariat IOTC

1. Jeżeli Komisja otrzyma od CPC lub sekretariatu IOTC jakiegokolwiek informacje wskazujące na domniemaną działalność połowową NNN prowadzoną przez unijny statek rybacki, bezzwłocznie przekazuje te informacje zainteresowanemu państwu członkowskiemu.
2. Zainteresowane państwo członkowskie przekazuje Komisji wyniki postępowania wyjaśniającego podjętego w odniesieniu do zarzutów dotyczących nieprzestrzegania przepisów przez statki rybackie pływające pod jego banderą oraz wyniki wszelkich działań podjętych w celu rozwiązania kwestii niezgodności z przepisami co najmniej

45 dni przed dorocznym posiedzeniem IOTC. Komisja przesyła te informacje sekretariatowi IOTC co najmniej 15 dni przed jego dorocznym posiedzeniem.

Artykuł 49

Wstępny wykaz statków NNN IOTC

1. Jeżeli Komisja otrzyma z sekretariatu IOTC oficjalne powiadomienie o wpisaniu unijnego statku rybackiego do wstępnego wykazu statków NNN IOTC, przekazuje ona to powiadomienie, wraz z dowodami potwierdzającymi oraz wszelkimi innymi udokumentowanymi informacjami przekazanymi przez sekretariat IOTC, zainteresowanemu państwu członkowskiemu bandery.
2. Zainteresowane państwo członkowskie przedstawia swoje uwagi nie później niż 30 dni przed dorocznym posiedzeniem Komitetu IOTC ds. Zgodności. Komisja analizuje i przesyła te informacje sekretariatowi IOTC co najmniej 15 dni przed dorocznym posiedzeniem Komitetu IOTC ds. Zgodności.
3. Po otrzymaniu powiadomienia od Komisji władze zainteresowanego państwa członkowskiego bandery:
 - a) powiadamiają właściciela i operatorów statku rybackiego o wpisaniu go do wstępnego wykazu statków NNN IOTC oraz o możliwych konsekwencjach, jakie mogą wynikać z potwierdzenia tego wpisu w wykazie statków NNN przyjętym przez IOTC, oraz
 - b) ściśle monitorują statki wpisane do wstępnego wykazu statków NNN IOTC, aby ustalić ich działania i wykryć ewentualne zmiany nazwy, bandery lub zarejestrowanego właściciela tych statków.

Artykuł 50

Tymczasowy wykaz statków NNN IOTC

1. Aby zapobiec wpisaniu do tymczasowego wykazu statków NNN IOTC unijnego statku rybackiego wpisanego do wstępnego wykazu statków NNN, o którym mowa w art. 49, państwo członkowskie bandery przekazuje Komisji następujące informacje:
 - a) wykazujące, że statek przez cały czas spełniał warunki określone w jego upoważnieniu, oraz:
 - że statek prowadził połowy w sposób zgodny z CMM;
 - że statek prowadził działalność połowową na wodach podlegających jurysdykcji państwa nadbrzeżnego w sposób zgodny z przepisami ustawowymi i wykonawczymi tego państwa nadbrzeżnego; lub
 - że statek poławiał wyłącznie gatunki nieobjęte umową; lub
 - b) wykazujące, że w odpowiedzi na wspomnianą działalność połowową NNN podjęto skuteczne działania karne, w tym ściganie i nałożenie odpowiednio dotkliwych sankcji, które skutecznie zabezpieczą przestrzeganie przepisów i powstrzymają przed kolejnymi naruszeniami.
2. Komisja analizuje te informacje i bezzwłocznie przesyła je sekretariatowi IOTC.

Rozdział VII

Przepisy końcowe

Artykuł 51

Przekazywanie danych

1. Do dnia 15 czerwca każdego roku państwa członkowskie przekazują Komisji, korzystając z tabeli zawartej w załączniku II do CMM 18/07, informacje za poprzedni rok kalendarzowy dotyczące następujących elementów:
 - a) szacunków całkowitego połowu według gatunków i narzędzi, w miarę możliwości w ujęciu kwartalnym, o ile to możliwe z podziałem na zatrzymane połowy w żywej wadze oraz na odrzuty w masie w relacji pełnej lub liczbach, w odniesieniu do wszystkich gatunków objętych mandatem IOTC, jak również najczęściej poławianych gatunków spodoustych, zgodnie z zapisami połowów i incydentów;
 - b) danych dotyczących całkowitych połowów waleni, żółwi morskich i ptaków morskich, o których mowa odpowiednio w art. 20, 21 i 22;
 - c) w przypadku rybołówstwa sejnarami oraz statkami do połowu wędami dane dotyczące połowu i nakładu połowowego dzieli się według sposobu połowu. Dane ekstrapoluje się na całkowite miesięczne krajowe połowy według każdego narzędzia, a rutynowo przekazuje się również dokumenty z opisem procedury ekstrapolacji;
 - d) w przypadku połowów takłami dane dotyczące połowów według gatunków, w ujęciu liczbowym lub wagowym, oraz nakładu połowowego wyrażonego liczbą rozmieszczonych haczyków dostarcza się w podziale na obszary w siatce o wymiarze 5° i miesięczne warstwy. Rutynowo przekazuje się również dokumenty z opisem procedury ekstrapolacji;
 - e) podsumowanie ostatnich połowów tuńczyka żółtopłetwego zgodnie z art. 39;
 - f) połowy zerowe zgłaszane przy użyciu tabeli znajdującej się w załączniku II do CMM 18/07.
2. Do informacji, o których mowa w ust. 1, państwa członkowskie dodają następujące dane dotyczące nakładu połowowego floty sejnarów korzystających ze statków zaopatrujących i urządzeń do sztucznej koncentracji ryb:
 - a) liczbę i cechy charakterystyczne sejnarów zaopatrujących prowadzących działalność pod ich banderą lub wspomagających sejnarów zaopatrujących prowadzących działalność pod ich banderą lub posiadających licencję na działanie w ich w.s.e., które prowadziły działalność na obszarze;
 - b) liczbę i dni na morzu spędzone przez sejnery oraz sejnery zaopatrujące według 1° obszaru siatki i miesiąca, które mają być zgłoszone przez państwo członkowskie bandery statku zaopatrującego;
 - c) pozycje, daty i godziny wystawienia, identyfikator oraz rodzaj urządzenia do sztucznej koncentracji ryb oraz cechy konstrukcyjne każdego urządzenia do sztucznej koncentracji ryb.

3. Informacje, o których mowa w ust. 1, w odniesieniu do rodzajów statków oraz danych tymczasowych i ostatecznych, przedkłada się Komisji w następujących terminach:
 - a) dane tymczasowe dotyczące flot takłowców prowadzących działalność na morzu pełnym za poprzedni rok należy przedłożyć nie później niż do dnia 15 czerwca każdego roku. Dane ostateczne przedkłada się nie później niż do dnia 15 grudnia każdego roku;
 - b) dane ostateczne dotyczące wszystkich pozostałych flot, w tym statków zaopatrujących, przedkłada się nie później niż do dnia 15 czerwca każdego roku.
4. Komisja analizuje te informacje i przesyła je sekretariatowi IOTC w terminach określonych w niniejszym rozporządzeniu.
5. Na 75 dni przed dorocznym posiedzeniem IOTC państwa członkowskie przesyłają Komisji informacje za poprzedni rok kalendarzowy, obejmujące informacje o działaniach podjętych w celu realizacji ich obowiązków sprawozdawczych w odniesieniu do całego rybołówstwa IOTC, w tym gatunków rekinów złowionych w związku z rybołówstwem IOTC, w szczególności o krokach podjętych w celu poprawy gromadzenia danych dotyczących bezpośrednich i przypadkowych połowów. Komisja zestawia te informacje w unijnym sprawozdaniu z wdrożenia i przesyła je sekretariatowi IOTC.
6. Każdego roku państwa członkowskie bandery przesyłają Komisji krajowe sprawozdanie naukowe, nie później niż 45 dni przed sesją komitetu naukowego IOTC, w terminie podanym przez Komisję, zawierające następujące punkty:
 - a) ogólne dane statystyczne dotyczące rybołówstwa;
 - b) sprawozdanie z wdrażania zaleceń komitetu;
 - c) postęp osiągnięty w rozpoczynaniu badań, jak przewidziano w art. 15 ust. 4, art. 16 ust. 3, art. 17 ust. 4, art. 18 ust. 5; oraz
 - d) inne istotne informacje związane z działalnością połowową w odniesieniu do gatunków objętych mandatem IOTC, jak również rekinów oraz innych gatunków będących produktami ubocznymi i przyłowami.
7. Sprawozdanie, o którym mowa w ust. 6, sporządza się zgodnie ze wzorem określonym przez komitet naukowy IOTC. Komisja przesyła państwom członkowskim bandery wymagany wzór. Komisja analizuje informacje zawarte w sprawozdaniu, zestawia je w sprawozdaniu Unii i przesyła go sekretariatowi IOTC.

Artykuł 52

Poufność

Dane zebrane i wymienione na podstawie niniejszego rozporządzenia traktuje się zgodnie z obowiązującymi przepisami w zakresie poufności na podstawie art. 112 i 113 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009.

Artykuł 53

Procedura wprowadzania zmian

1. W przypadku gdy będzie to konieczne do wdrożenia do prawa Unii zmian lub uzupełnień w obowiązujących rezolucjach IOTC, które stają się wiążące dla Unii, i w zakresie, w jakim zmiany w prawie Unii nie będą wykraczały poza rezolucje IOTC, Komisja jest uprawniona do przyjmowania zgodnie z art. 54 aktów delegowanych w celu zmiany:
 - a) informacji dotyczących poszczególnych statków na potrzeby wykazu statków aktywnie prowadzących połowy tuńczyka i włócznika z art. 24 ust. 3;
 - b) odsetka obecności obserwatorów z art. 30 ust. 1;
 - c) odsetka dotyczącego osób pobierających próbki w terenie w przypadku rybołówstwa łodziowego z art. 32 ust. 1;
 - d) warunków czarterowania z art. 35 ust. 1;
 - e) odsetka inspekcji podczas wyładunków w porcie z art. 44 ust. 1;
 - f) terminów składania sprawozdań z art. 29 ust. 1 i 2, art. 45 ust. 5, art. 51;
 - g) załączników 1–6;
 - h) odniesień do aktów międzynarodowych w art. 3 pkt 12, art. 9 ust. 3 lit. d), art. 9 ust. 4, art. 10, art. 12 ust. 1, art. 18 ust. 3 i 5, art. 21 ust. 4, art. 23 ust. 4, art. 27 ust. 3, art. 40 ust. 1, 3 i 4, art. 42 ust. 2 i 3, art. 45 ust. 3 i 4, art. 47 ust. 1, art. 51 ust. 1 i art. 51 ust. 1 lit. f).
2. Wszelkie zmiany przyjmowane zgodnie z ust. 1 ograniczają się ściśle do wdrożenia do prawa Unii zmian lub uzupełnień odnośnych rezolucji IOTC.

Artykuł 54

Wykonywanie przekazanych uprawnień

1. Powierzenie Komisji uprawnień do przyjmowania aktów delegowanych podlega warunkom określonym w niniejszym artykule.
2. Uprawnienia do przyjmowania aktów delegowanych, o których mowa w art. 53, powierza się Komisji na okres pięciu lat od dnia [dd.mm.rrrr] r. Komisja sporządza sprawozdanie dotyczące przekazania uprawnień nie później niż dziewięć miesięcy przed końcem okresu pięciu lat. Przekazanie uprawnień zostaje automatycznie przedłużone na takie same okresy, chyba że Parlament Europejski lub Rada sprzeciwią się takiemu przedłużeniu nie później niż trzy miesiące przed końcem każdego okresu.
3. Przekazanie uprawnień, o którym mowa w art. 53, może zostać w dowolnym momencie odwołane przez Parlament Europejski lub przez Radę. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie określonych w niej uprawnień. Decyzja o odwołaniu staje się skuteczna od następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* lub w określonym w tej decyzji późniejszym terminie. Nie wpływa ona na ważność już obowiązujących aktów delegowanych.
4. Przed przyjęciem aktu delegowanego Komisja konsultuje się z ekspertami wyznaczonymi przez każde państwo członkowskie zgodnie z zasadami określonymi

w Porozumieniu międzyinstytucjonalnym z dnia 13 kwietnia 2016 r. w sprawie lepszego stanowienia prawa.

5. Niezwłocznie po przyjęciu aktu delegowanego Komisja przekazuje go równocześnie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.
6. Akt delegowany przyjęty na podstawie art. 53 wchodzi w życie tylko wówczas, gdy ani Parlament Europejski, ani Rada nie wyraziły sprzeciwu w terminie dwóch miesięcy od przekazania tego aktu Parlamentowi Europejskiemu i Radzie, lub gdy, przed upływem tego terminu, zarówno Parlament Europejski, jak i Rada poinformowały Komisję, że nie wniosą sprzeciwu. Termin ten przedłuża się o dwa miesiące z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady.

Artykuł 55

Zmiany w rozporządzeniach Rady (WE) nr 1936/2001, (WE) nr 1984/2003 i (WE) nr 520/2007

1. Uchyla się art. 2 lit. b), art. 20, art. 20a, art. 20b, art. 20c, art. 20d, art. 20e, art. 21 i art. 21a rozporządzenia (WE) nr 1936/2001.
2. Uchyla się art. 1 lit. b), art. 8 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 1984/2003 oraz załączniki VII, XII, XIV i XVIII do tego rozporządzenia.
3. Uchyla się art. 4 pkt 2, art. 18, art. 19 i art. 20 rozporządzenia (WE) nr 520/2007.

Artykuł 56

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia [...] r.

*W imieniu Parlamentu Europejskiego
Przewodniczący*

*W imieniu Rady
Przewodniczący*